DEEL 2

REGLEMENTE, BESLUITE EN VORMS

Slegs die vorms en reglemente wat in die algemene gemeentelike praktyk die meeste gebruik word, word hier opgeneem. Die reglemente se numering stem ooreen met dié van die Algemene Sinode. Ander reglemente van die Algemene Sinode is te vind in Die Kerkorde van die Nederduitse Gereformeerde Kerk (2007) bladsye 38 –120 of op die webwerf van die Algemene Sinode. Ander vorms is te vind op die webwerf van die Noordelike Sinode. Hier word geen sinodale besluite opgeneem nie. Vir sinodale besluite kan by die Sinodale Kerkkantoor van die Noordelike Sinode navraag gedoen word.

Slegs die kerkordelike riglyne en kerkordelik-funksionele besluite wat in die algemene gemeentelike praktyk die meeste gebruik word, word hier opgeneem. Ander kerkordelike riglyne en kerkordelik-funksionele besluite van die Algemene Sinode is te vind in Die Kerkorde van die Nederduitse Gereformeerde Kerk (2007) bladsye 121 –141 of op die webwerf van die Algemene Sinode.

1.1 Reglemente van die Noordelike Sinode

1.1.1 REGLEMENT VIR DIE KONSULENT

1 BENOEMING

Die ring benoem 'n konsulent vir elke gemeente binne sy gebied (Bep. 31.2.4)

2 VERANTWOORDELIKHEID

2.1 In 'n gemeente wat vakant is of by die afwesigheid van die leraar(s) het die konsulent die volgende verantwoordelikhede:

2.1.1 Voorsitterskap van die kerkraad met adviserende stem indien daartoe versoek.

2.1.2 Bevestiging van ampsdraers.

2.1.3 Leiding by die kerkraadsvergadering waarop demissie aan die leraar verleen word.

2.1.4 Leiding by die finalejaar katkisante ten opsigte van:

2.1.4.1 ondersoek met die oog op toelating tot openbare belydenisaflegging.

2.1.4.2 leiding by die belydenisaflegging.

2.1.5 toesien dat, in samewerking met die plaaslike kerkraad, die eredienste op gebruiklike tye voortgaan (Art. 48.3.2)

2.2 Die konsulent verrig enige taak, vervat in Art. 9 op versoek van die kerkraad.

2.3 Die konsulent kan ook 'n ander leraar in die ring versoek om namens hom op te tree (Art. 28.4).

3. VERGOEDING

'n Konsulent ontvang, in ooreenstemming met take deur hom uitgevoer, 'n billike vergoeding van die vakante gemeente wat hy bedien asook reis- en verblyfkoste indien nodig. Die kerkraad pleeg hieroor oorleg met die ringskommissie.

4. VERSLAG

Die konsulent lewer jaarliks skriftelik verslag aan die ring oor sy optrede, indien enige, as konsulent.

1.2 Reglemente van die Vier Transvaalse Sinodes

1.2.1 BEPALINGS VIR DIE HANTERING VAN ARGIEF- EN MUSEUM-MATERIAAL

Die bepalings word nie opgeneem nie. Indien nodig kan navraag by die Sinodale Kerkkantoor van die Noordelike Sinode gedoen word.

1.2.2 REGLEMENT VIR DIE GESAMENTLIKE SINODALE KOMMISSIE VAN DIE NG KERK VAN TRANSVAAL

1. NAAM

Die Gesamentlike Sinodale Kommissie van die NG Kerk van Transvaal (GSK).

2. SAMESTELLING EN VERGADERINGS

2.1 Die Kommissie bestaan uit vyf verteenwoordigers (met sekundi) uit elk van die Sinodes van Wes-, Noord-, Suid-, en Oos-Transvaal. (Die vyf lede per sinode is 4 lede van die Moderatuur of gelyksoortige Kommissie plus 'n kundige lid vir Fondse) en 'n verteenwoordiger van die Kuratorium van die Universiteit van Pretoria met adviserende stem.

2.2 Die Kommissie vergader na behoefte.

2.3 Die voorsitter en skriba van elk van die sinodes se moderature (of gelyksoortige kommissie) tree op 'n rotasiebasis tweejaarliks op as die voorsitter en skriba van die Kommissie.

3. TAAK

Die Kommissie

3.1 hanteer sake wat gesamentlike besluite van die 4 Transvaalse Sinodes noodsaak;

3.2 tree as die voortsetting van die Sinodale Kerkkantoorkommissie (SKKK) en gevolglik as regsbevoegde orgaan van die NG Kerk van Transvaal op;

3.3 beheer gesamentlike fondse van die NG Kerk van Transvaal;

3.4 hanteer regshandelinge namens die NG Kerk van Transvaal;

3.5 wys, volgens die bepalings van die De Jager Steyn Fonds se trustakte, trustees vir die De Jager Steyn Fonds aan;

3.6 doen verslag van werksaamhede aan die vier Sinodes;

3.7 het die reg om subkommissies vir bepaalde take aan te wys;

3.8 wys uit sy eie geledere persone aan wat dokumente namens die NG Kerk van Transvaal onderteken.

4. BESLUITNEMING

4.1 Besluite van die kommissie word per konsensus geneem en is slegs bindend indien al vier sinodes se afgevaardigdes aandui dat hulle die betrokke mosie ondersteun.

4.2 Indien daar nie konsensus is nie, kan die werksaamheid gedoen word in die mate waarin elk van die Vier Sinodes hulle verder verbind.

5. WYSIGING VAN DIE REGLEMENT

Hierdie reglement kan deur die Vier Sinodes gewysig word op aanbeveling van die kommissie nadat elke Sinode of Sinodale Kommissie (of ekwivalent) daartoe goedkeuring verleen het.

1.3 Reglemente van die Algemene Sinode

3. REGLEMENT VIR DIE REËLING VAN DIE BEVOEGDHEID VAN PREDIKANTE EN PROPONENTE

1. ALGEMENE UITGANGSPUNTE

1.1 Daar moet by elke aspek van die reëling van die bevoegdheid (wat verpligtinge en regte insluit) van predikante en proponente daarvan uitgegaan word dat dit Christus is wat sy kerk deur Sy Woord en die Heilige Gees regeer en dat Hy dit doen deur persone wat Hy daartoe roep, toerus en in Sy diens stel.

1.2 Die bevoegdheid vir die uitvoering van die werk van die bedienaar van die Woord is nie geleë in bepaalde vermoëns of besondere kwaliteite, of 'n aparte geestelike stand wat beklee is met 'n blywende eer of mag en wat deur die daad van ordening verkry word nie. Daar bestaan nie so iets soos 'n ampstatus wat aan die persoon kleef en aan hom/haar sekere regte en bevoegdhede verleen sonder dat hy/sy hulle amp binne gemeentelike of kerkverband beklee nie.

1.3 Iemand kan slegs predikant wees indien hy/sy behoorlik beroep/benoem, approbasie verkry en bevestig is (KO Artikel 4). Die amp funksioneer binne gemeentelike verband met dien verstande dat persone in 2.3 genoem, naamlik die wat deur die kerkverband beroep is as dosente aan die teologiese opleidingsentra van die NG Kerk of in diens van ringe, sinodes of die Algemene Sinode, per ooreenkoms met 'n gemeente in 'n gemeente beroep en bevestig kan word. Predikante in diens van die Kerkverband en teologiese dosente het beperkte ampsbevoegdheid wat beperk is tot die bediening van Woord en sakramente tensy hulle, benewens hulle verbandswerk, ook per ooreenkoms met 'n gemeente na die gemeente beroep en bevestig is as predikant. In laasgenoemde geval verkry hulle volle ampsbevoegdheid.

1.4 Die amp van die bedienaar van die Woord word in Artikel 9 van die *Kerkorde* omskryf.

2. DIE BEVOEGDHEID VAN PREDIKANTE

2.1 Vir die verkryging van die bevoegdheid van 'n predikant geld die volgende. Dit is iemand wat:

2.1.1 die innerlike roeping van die Here ontvang het,

2.1.2 die teologiese opleiding volgens die voorskrifte van die Algemene Sinode deurloop het,

2.1.3 aan ’n ondersoek ten opsigte van leer en lewe en die geskiktheid vir die bediening onderwerp is,

2.1.4 gelegitimeer en beroepbaar gestel is,

2.1.5 deur ’n gemeente of ander kerklike instansie beroep is, en

2.1.6 in die amp bevestig is.

2.2 Elke predikant wat in ’n gemeente bevestig is, beklee die amp soos omskryf in KO Artikel 9.

2.3 Persone wat vir diens in die kerkverband - ring, sinode of Algemene Sinode - beroep word, verkry beperkte ampsbevoegdheid en kan slegs die Woord, sakramente en die gebede bedien tensy hulle, benewens hulle verbandswerk, ook per ooreenkoms met ’n gemeente na die gemeente beroep en bevestig word in welke geval hulle volle ampsbevoegdheid verkry. Hierdie persone is:

2.3.1 Persone wat deur die kerkverband geroep is om as dosente studente aan die teologiese opleidingsentra van die Nederduitse Gereformeerde Kerk op te lei;

2.3.2 Predikante wat in diens van die kerkverband beroep is: hulle kan in diens van ringe, sinodes of die Algemene Sinode wees of kan deur die Algemene Sinode beroep en beskikbaar gestel word vir diens namens die Ned Geref Kerk in instansies soos die Bybelgenootskap, die Kapelaansdienste of ander instansies wat deur die Algemene Sinode of die Moderamen, namens die Algemene Sinode, goedgekeur is.

2.4 ’n Proponent wat vir enige van die poste wat onder 2.3.2 vermeld word, benoem word, bly ’n proponent.

2.5 Persone wat ingevolge KO Artikel 12.7.2 en 12.7.3 demissie ontvang het, behou die bevoegdheid om predikant te wees met dien verstande dat hulle hul jaarliks voor 30 Junie by die Algemene Taakspan Regte aanmeld met vermelding van redes waarom hulle steeds predikantsbevoegdheid moet behou.

2.5.1 Hierdie aanmelding moet vergesel wees van ’n vertroulike aanbeveling oor die betrokkene se gemeentelike meelewing, uitgereik deur die kerkraad van die gemeente waar hy/sy lidmaat is.

2.6 Emeriti wat ingevolge KO Artikel 14 uit diens getree het, behou die bevoegdheid om predikant te wees. Ter wille van die behoorlike instandhouding van die Bevoegdheidsregister moet sodanige persone jaarliks voor 30 Junie kennis gee aan die ATR.

3. DIE BEVOEGDHEID VAN PROPONENTE

3.1 ’n Proponent is iemand wat die vereiste teologiese opleiding deurloop het, deur middel van legitimasie vir die bediening van die Woord bevoeg verklaar is en beskikbaar is om ’n beroep te ontvang.

3.2 Proponente mag op uitnodiging van ’n kerkraad die Woord tydens eredienste en ander geleenthede verkondig.

3.3 Persone wat op grond van KO Artikel 11 óf vir verdere studie demissie ontvang het (Reglement 19: 4.2 en 4.3), word weer proponente.

3.4 Alle proponente wat die ouderdom van 60 jaar bereik het en hulle voornemens om nie weer voltyds in die bediening te staan nie skriftelik aan die Algemene Taakspan Regte bekendgemaak het, word in die Kerkbode bekendgestel as "nie beroepbaar". Hulle behou egter net soos proponente wat 65 geword het preekvergunning en kan dus op uitnodiging preekbeurte waarneem. Hulle hoef egter nie weer jaarliks by die Algemene Regskommissie aan te meld nie. Persone wat reeds die ouderdom van 65 jaar by legitimasie bereik het, het die bevoegdheid om die Woord te bedien, alhoewel hulle nie beskikbaar is vir beroeping nie.

4. BEDIENINGSONTWIKKELING

4.1 'n Gelegitimeerde persoon moet in die lig van die legitimasie-verklaring deelneem aan voortgesette teologiese opleiding.

4.2 Alle gelegitimeerdes moet, ter wille van hulle eie bedieningsontwikkeling en die beswil van die gemeente, inskakel by die mentorprogram van die NG Kerk.

5. VERANDERING VAN TOEGEKENDE BEVOEGDHEID VAN PREDIKANTE EN PROPONENTE

5.1 Persone aan wie die Algemene Taakspan Regte 'n sekere bevoegdheid as predikant of proponent toegeken het (2.3), behou hierdie bevoegdheid, ook al sou die Algemene Sinode hierdie reglement wysig, mits die oorspronklike voorwaardes wat in hulle geval gegeld het, dieselfde bly.

5.2 Predikante en proponente wat deur die NG Kerk gelegitimeer is en leraar wil word in 'n ander denominasie van gereformeerde belydenis, kan vooraf by die Algemene Taakspan Regte aansoek doen om beroepbaar te bly binne die NG Kerk terwyl hy/sy in die ander denominasie werk.

5.3 Predikante wat om *bona fide*[1] redes die bediening wil verlaat, kan 'n aansoek rig aan die ATR wat deur die leraar, die kerkraad en Ring gemotiveer is.

Die ATR hanteer die aansoek.

Indien die aansoek suksesvol is, ontvang sodanige predikant verlof om bevoegheid as proponent te behou.

Vir die behoorlike instandhouding van die Bevoegdheidsregister moet sodanige persone jaarliks voor 30 Junie kennis gee aan die ATR

[1] *Bona fide* redes is wanneer 'n leraar bedank uit sy werkkring sonder dat daar enigsins sprake is van dissiplinêre en/of tug optredes teen die predikant is nie. Redes kan inhou dat die leraar vir die huidige nie sy weg oopsien om voort te gaan met die bediening nie.

6. VERLIES VAN BEVOEGDHEID

6.1 Persone hou op om predikant te wees indien hulle:

6.1.1 nie meer die werk soos in 2.2 en 2.3 omskryf, verrig nie behoudens 2.5;

6.1.2 in ’n politieke bestuursliggaam dien of hulle as politieke kandidaat in ’n verkiesing vir enige vlak van regering beskikbaar stel;

6.1.3 hulle deur woord of daad van ’n Nederduitse Gereformeerde gemeente afskei;

6.1.4 wanneer hulle hulle bedanking by die betrokke kerkvergadering of kommissie indien en dit aanvaar word (vgl. 6.5);

6.1.5 skriftelik aan die skriba van die Algemene Taakspan Regte kennis gee dat hulle die amp van predikant neerlê, met kennisgewing aan die ring onder wie se opsig hulle val;

6.1.6 dit deur tughandeling verloor (KO Artikel 64.5.4.3).

6.2 Persone hou op om proponent te wees indien hulle:

6.2.1 in ’n politieke bestuursliggaam dien of hulle as politieke kandidaat in ’n verkiesing vir enige vlak van regering beskikbaar stel;

6.2.2 hulle deur woord of daad van ’n Nederduitse Gereformeerde gemeente afskei;

6.2.3 skriftelik aan die skriba van die Algemene Taakspan Regte kennis gee dat hulle afstand doen van hulle bevoegdheid as proponent;

6.2.4 dit deur tughandeling verloor (KO Art 64.5.4.3).

6.3 Proponente moet hulle jaarliks voor 30 Junie by die Algemene Taakspan Regte aanmeld ten einde aan te dui of hulle steeds beskikbaar is vir beroeping.

6.3.1 Hierdie aanmelding moet vergesel wees van ’n vertroulike aanbeveling oor die betrokkene se gemeentelike meelewing, uitgereik deur die kerkraad van die gemeente waar hy/sy lidmaat is.

6.4 Aangesien proponente onder die opsig van die kerkraad staan, word dit van die kerkraad verwag om op die hoogte te bly met die posisie van proponente wat onder sy opsig val.

6.5 Wanneer ’n persoon ophou om predikant of proponent te wees, word die volgende prosedure gevolg:

6.5.1 Dit is die verantwoordelikheid van die betrokke kerkvergadering om die skriba van die Algemene Taakspan Regte van die verlies van bevoegdheid in kennis te stel.

6.5.2 Iemand wat ophou om predikant of proponent te wees, moet sy Akte van Legitimasie aan die Algemene Taakspan Regte *via* die skriba van die ringskommissie terugbesorg.

6.5.3 Die skriba van die Algemene Taakspan Regte gee in die amptelike blad van die NG Kerk kennis van elke persoon wat ophou om predikant of proponent te wees.

7. HERTOELATING TOT DIE BEDIENING

Eertydse predikante of proponente mag slegs langs die volgende weg weer gelegitimeer word:

7.1 Hulle moet skriftelik aansoek doen by die ring onder wie se opsig hulle val.

7.2 Hierdie ring ondersoek die aangeleentheid met inagneming van KO Artikel 66.4.5 In die geval van eertydse predikante word die getuienis ingewin van al die kerkrade en ringe binne wie se gebied hulle woonagtig was tydens en sedert hulle bevoegdheid verloor het. Getuienis kan ook van kerkrade en ringe ingewin word waar hulle woonagtig was voordat hulle uit die bediening getree het. In die geval van eertydse proponente word sover moontlik die getuienis ingewin van al die kerkrade en ringe binne wie se gebied hulle woonagtig was voordat en nadat hulle opgehou het om proponent te wees.

7.3 Die ring voorsien die sinode/sinodale kommissie binne wie se gebied die ring val, van al die tersaaklike stukke, 'n verslag en aanbevelings.

7.4 Die skriba van die sinode/sinodale kommissie stuur die dokumentasie en die verslag aan die aktuarius van die Algemene Sinode met die oog op advies.

7.5.1 Wanneer 'n sinode/sinodale kommissie die aansoek behandel, word die applikant ingevolge Reglement 12: 5.2. ter vergadering ondersoek met inagneming van Artikel 66.4.4 - 66.4.5 van die *Kerkorde*. Indien die uitslag positief is, word die persoon na 'n eksamenkommissie vir *colloquium doctum* verwys. In die geval van KO Artikel 66.4.5 word die applikant se saak na die Algemene Sinode verwys vir beslissing alvorens vir *colloquium doctum* aangemeld mag word (vgl. 8 hieronder).

7.5.2 Wanneer 'n aansoek voor 'n sinode self gebring word, mag die applikant tydens die vergadering deur 'n kommissie ondersoek word, met inagneming van al die vereistes hierbo gestel. Indien die uitslag positief is, word 'n aanbeveling dienooreenkomstig voor die vergadering gelê. Indien die aanbeveling van die kommissie negatief is, mag die betrokke applikant die aansoek voor die volle vergadering verdedig of by 'n volgende sinode 'n nuwe aansoek indien.

7.5.3 Indien die sinodale kommissie die aansoek weier, word dit met opgawe van redes skriftelik aan die applikant bekendgemaak. Teen die beslissing van die sinodale kommissie/moderamen mag die applikant by die sinode appèl aanteken, of by 'n latere geleentheid 'n nuwe aansoek indien.

7.5.4 Indien 'n applikant om redes wat volgens die oordeel van die vergadering aanvaarbaar is, versoek om nie ter vergadering te verskyn nie, word die aansoek in sy/haar afwesigheid behandel.

7.6 Na bevredigende *colloquium doctum* by die eksamenkommissie, word die applikant by die Algemene Taakspan Regte vir legitimasie aanbeveel.

7.7 Eertydse predikante wat weer gelegitimeer word, word proponente. Bevestiging in 'n gemeente na die aanname van 'n beroep geskied weer met oplegging van hande.

7.8 Nadat 'n kandidaat goedkeuring verkry het om aan te meld vir *colloquium doctum*, moet dit binne 'n tydperk van 18 maande geskied.

8. HERTOELATING TOT DIE BEDIENING VAN PERSONE WAT IN ARTIKEL 66.4.5 GENOEM WORD

Waar 'n eertydse predikant of proponent in terme van KO Artikel 66.4.5 aansoek om hertoelating tot die bediening doen, word die volgende weg gevolg:

8.1 Daar moet duidelike getuienis van berou en bekering wees, dat die kerklike tug tot sy reg gekom het en dat die hertoelating tot die bediening sonder skade vir die NG Kerk gedoen kan word. Die tydsverloop, rugbaarheid, algemene ontevredenheid en die getuienis van die kerk moet ook in aanmerking geneem word.

8.2 Die heil van die Kerk en die geskiktheid vir die bediening moet 'n deurslaggewende rol speel.

9. HERTOELATING TOT DIE BEDIENING VAN PERSONE WAT DIE NG KERK VERLAAT HET

Iemand wat na 'n ander kerk of godsdienstige groep oorgegaan het en weer lidmaat van 'n NG gemeente geword het en wens om weer tot die bediening in die NG Kerk toegelaat te word, moet dieselfde prosedure as in 7 hierbo volg. Die Eksamenkommissie wat *colloquium doctum* afneem, moet vasstel of aanvullende opleiding vereis word, en indien wel, van watter aard dit moet wees. Indien daar aanvullende opleiding vereis word, word die persoon na die kuratorium van 'n teologiese fakulteit verwys. Na die voltooiing van die aanvullende opleiding, word hy/sy langs die normale weg gelegitimeer.

10. TOELATING TOT DIE BEDIENING VAN PREDIKANTE UIT ANDER KERKE

'n Predikant van 'n ander kerk wat begeer om tot die bediening in die NG Kerk toegelaat te word, dien skriftelik 'n gemotiveerde aansoek in by die kuratorium van een van die teologiese fakulteite van die NG Kerk. Hierdie aansoek moet vergesel wees van die positiewe getuienis van die ring van die NG Kerk binne wie se grense hierdie persoon as predikant in die bediening is of woon (indien nie meer in die aktiewe bediening nie), of van die kerk of gemeente van waaruit hy/sy kom. Die kuratorium bepaal watter aanvullende opleiding nodig is, indien enige. Lidmaatskap van 'n gemeente van die NG Kerk word vereis voor enige verdere handeling. In die geval van aanvullende opleiding word so 'n persoon normaalweg saam met ander studente begelei en na suksesvolle voltooiing van die vereiste studie gelegitimeer. Indien geen verdere aanvullende opleiding vereis word nie, word die persoon na *colloquium doctum* op die gebruiklike wyse gelegitimeer.

11. VERTOË IN VERBAND MET AMPSBEVOEGDHEID

11.1 Persone wat ten opsigte van hulle posisie as predikant of proponent verontreg voel deur ’n beslissing van die ATR, kan hulle met voorlegging van nuwe gegewens beroep op ’n volgende vergadering van die Algemene Taakspan Regte.

11.2 Persone wat nog steeds verontreg voel na hulle saak ten opsigte van bevoegdheid deur die ATR of sy dagbestuur heroorweeg is, mag hulle na die Algemene Sinode/Moderamen wend.

11.3 Persone wat geraak word deur die aanbevelings van tugvergaderings wat betref die opskorting/verlies van hulle ampsbevoegdheid, kan hulle by wyse van skriftelike vertoë tot die ATR rig voordat die ATR ’n besluit neem.

12. BEVOEGDHEIDSREGISTER - FOOIE EN PUBLIKASIE

12.1 Benewens alle ander bepalings, moet elke persoon wat oor bevoegdheid wil beskik, jaarliks voor 30 Junie aansoek om bedieningsbevoegdheid doen. Elke aanmelding moet vergesel wees van ’n vertroulike aanbeveling van die kerkraad waar die persoon lidmaat is, asook vergesel wees van ’n bedrag soos deur die ATR bepaal.

12.2 Al die besonderhede van die bevoegdheidsregister word jaarliks in die Kerkjaarboek gepubliseer. Hierin word vir die volgende kategorieë voorsiening gemaak: diegene in die bediening, diegene met predikantsbevoegdheid (maar wat nie in ’n gemeente of in diens van die kerkverband is nie), diegene met proponentsbevoegdheid, diegene met emeritus bevoegdheid, diegene wat bevoegdheid verloor het op enige wyse uitgetree het.

6. REGLEMENT VIR DIE VERMEERDERING, KOMBINERING, EENWORDING EN SAME-SMELTING VAN GEMEENTES

1. VERMEERDERING/AFSTIGTING VAN GEMEENTES

1.1 Algemene reëlings

1.1.1 Die uitbreiding van die kerk en die gevolglike vermeerdering van gemeentes is die roeping en plig van 'n groeiende en lewenskragtige kerk.

1.1.2 Indien ongesensureerde belydende lidmate oortuig is van die noodsaaklikheid van die stigting van 'n nuwe gemeente, moet hulle 'n skriftelike versoek tot die kerkraad rig. Die versoekskrif moet die volgende insluit: (1) 'n ondersoek na die lewensvatbaarheid van 'n nuwe gemeente, (2) moontlike plekke van aanbidding, (3) begroting, (4) voorstelle oor leierskorps vir die gemeente en die toerusting van leiers.

1.1.3 Indien die kerkraad oordeel dat daar genoeg rede vir die stigting van 'n nuwe gemeente is, gee hy verlof dat die lidmate wat die nuwe gemeente wil vorm, mag oorgaan tot gemeentestigting. Dit beteken ook dat die betrokke lidmate 'n ooreenkoms met die kerkraad onderteken om die nuwe gemeente te stig.

1.1.3.1 Die ooreenkoms om die nuwe gemeente te stig moet ook voorstelle bevat oor die wyse waarop die gemeente se bediening sal geskied en ook voorstelle oor die wyse waarop en wanneer 'n bedienaar van die Woord bekostig sal word.

1.1.3.2 Wanneer die kerkraad oortuig is van die wenslikheid van die stigting van 'n nuwe gemeente en dat dit lewensvatbaar is, stuur die kerkraad die versoekskrif en die ooreenkoms kragtens Art. 31.4 saam met *aanbevelings* oor die volgende sake aan die skriba van die ringskommissie:

1.1.3.1 die voorgestelde naam en grense van die nuwe gemeente;

1.1.3.2 of, indien die gemeente nie geografies saamgestel word nie, die bedieningsfokus van die nuwe gemeente. (Die bedieningsfokus sluit die volgende moontlike in: kerkplanting in snelgroeiende gebiede of gebiede waar die sosio-ekonomiese omstandighede verander; kerkplanting waar bestaande gemeentes nie meer aan bedieningsbehoeftes kan voldoen nie; kerkplanting waar geen gemeente funksioneer nie; kerkplanting waar bestaande gemeente(s) kwynend is soos blyk uit 'n dramatiese daling in lidmaatgetalle en 'n ernstige daling in finansiële vermoë van gemeente(s)).

1.1.3.2.3 die ooreenkoms tot gemeentestigting;

1.1.3.2.4 aanverwante sake wat die aandag van die ring moet geniet.

1.1.4 Wanneer by die ring aansoek gedoen word om die stigting van 'n gemeente, beoordeel die ring die ingekome stukke en indien die ring oordeel dat die nuwe gemeente in staat sal wees om te bestaan, word verlof tot gemeentestigting gegee.

1.1.5 Die stigting van 'n nuwe gemeente geskied deur die ringskommissie op las van die ring op 'n vergadering waarvan vier (4) weke vooraf in *Die Kerkbode* kennis gegee is, en waarheen die belanghebbendes uit die betrokke gemeente(s) opgeroep is. Die betrokke lidmate het deur die ondertekening van die ooreenkoms reeds die stigting van die gemeente goedgekeur en stem op hierdie vergadering nie weer oor die saak nie.

1.1.6 Op hierdie vergadering stel die ringskommissie die grense van die gemeente so duidelik moontlik vas en gee 'n noukeurige beskrywing van die grense van reeds bestaande gemeentes wat met die grense van die nuwe gemeente saamval. Indien die ringskommissie toestemming gee dat die nuwe gemeente nie geografies saamgestel word nie, word die bedieningsfokus van die nuwe gemeente so duidelik moontlik bepaal. (Sien 1.1.3.2.2. hierbo)

1.1.7 Op hierdie vergadering wat onder leiding van die ringskommissie staan, word die kerkraadslede van die nuwe gemeente met opsteek van hande verkies en wel deur die belydende lidmate wat deur hul handtekeninge reeds tot die stigting van die gemeente ooreengekom het.

1.1.8 Die bevestiging van hierdie kerkraadslede geskied sonder afkondiging van hul name deur die konsulent of op sy versoek deur 'n ander bedienaar van die Woord binne die kerkverband. Indien daar teen 'n persoon wat verkies is, beswaar ingebring word, word sy/haar bevestiging uitgestel totdat die saak deur die kerkraad ondersoek is.

1.1.9 Die kerkraad benoem een van sy lede as die bewaarder van die boeke en dokumente van die gemeente totdat 'n skriba en/of kassier benoem is. 'n Inventaris van die boeke en dokumente moet opgestel word en 'n duplikaat aan die konsulent oorhandig word.

1.1.10 Die koste van die ring(e) of ringskommissie(s) in verband met die stigting van nuwe gemeente(s) word deur die sinodale kas gedra.

1.1.11 Indien die kerkraad op versoek van sy lidmate weier om voorbereidende stappe te doen of te laat doen met die oog op die stigting van 'n nuwe gemeente, het sodanige lidmate die reg om hulle na die ring met hul versoek te wend. 'n Afskrif van die versoekskrif met volle besonderhede moet minstens drie (3) weke voor die vergadering van die ring by die betrokke kerkraad vir kennisname ingedien word.

1.2 Wanneer meer as een gemeente en/of ring by die afstigting betrokke is

1.2.1 Indien dit blyk dat die beoogde nuwe gemeente uit gedeeltes van meer as een gemeente moet bestaan, terwyl die saak slegs deur lidmate van een gemeente aanhangig gemaak is, het die betrokke kerkraad die reg om die ander kerkraad(e) regstreeks om hul medewerking te nader.

1.2.2 Indien die aangrensende kerkraad(e) wat genader is, weier om voorbereidende stappe te doen of te laat doen met die oog op die

stigting van ’n nuwe gemeente, het die betrokke kerkraad die reg om sy versoek aan die ring voor te lê.

1.2.3 Die ring(e) het die reg om te besluit dat maatreëls in die betrokke wyke van die gemeente(s) in die ressort van daardie ring(e) met die oog op moontlike afstigting getref word.

1.2.4 Waar die nuwe gemeente met lidmate uit gemeentes van meer as een ring gestig word, moet die betrokke ringe onderling besluit watter ring die stigting moet waarneem.

1.2.5 Wanneer die ring ’n opdrag tot stigting gee, moet die kerkraad dadelik die versoekskrif en ooreenkoms laat onderteken deur die lidmate wat deel van die nuwe gemeente wil wees.

1.2.6 Die kerkraad van elke gemeente wat deel van die nuwe gemeente uitmaak, moet die versoekskrif en die ooreenkoms saam met sy aanbevelings daaroor aan die ring voorlê.

1.3 Die Ring kan self inisiatief neem

1.3.1 Waar ’n ring dit nodig ag, kan hy een of meer kerkrade opdrag gee om die stigting van ’n nuwe gemeente te ondersoek. Die ring kan ook aan sy ringskommissie opdrag gee om ’n kerkraad(e) te ontmoet en tot stigting van ’n nuwe gemeente(s) aan te spoor.

1.3.2 Ringe kan die stigting van ’n nuwe gemeentes oor of binne bestaande gemeentegrense aanbeveel met inagneming van kategorieë, fokusgroepe, bedieningsverskeidenheid in omliggende gemeentes en bedieningsbehoeftes.

1.3.3 In buitengewone omstandighede kan ’n ring, wanneer geen kerkraad gevind kan word om ’n nuwe gemeente te stig nie, self poog om lidmate te vind wat oortuig is van die noodsaaklikheid van die stigting van ’n nuwe gemeente. Die ooreenkoms tot nuwe gemeentestigting word in sulke buitengewone omstandighede in die lig van 1.3 hierbo met die ring gesluit.

1.3.4 In buitengewone omstandighede kan die sinodale verband aan die ring opdragte gee om die stigting van ’n nuwe gemeente te ondersoek. Die sinodale verband kan in sulke omstandighede ’n kerkraad (e) ontmoet en tot stigting van ‘n nuwe gemeente(s) aanspoor.

1.4 Kennisgewing van afstigting

1.4.1 Die skriba van die ringskommissie oorhandig aan die kerkraad van die nuwe gemeente ’n uittreksel uit die notule van die ringskommissie, bevattende die naam van die gemeente, beskrywing van die grense of, indien toepaslik, omskrywing van die bedieningsfokus, name van kerkraadslede, aanbevelings, genoem in punt 1.1.3.2, die naam van die konsulent en ander sake waarby die nuwe gemeente belang mag hê.

1.4.2 Die skriba van die ringskommissie gee aan die skriba van die Sinodale Kommissie kennis van die stigting van die nuwe gemeente met vermelding van die grenslyne of, indien toepaslik, omskrywing van die bedieningsfokus, asook die name van die eerste lede van die kerkraad met die oog op publikasie in *Die Kerkbode*.

1.4.3 Die skriba van die Sinodale Kommissie gee aan die Registrateur van Aktes kennis van die stigting van die nuwe gemeente.

1.4.4 Die naam van die nuwe gemeente word in die kennisgewing soos volg aangegee: Die Nederduitse Gereformeerde Gemeente

1.4.5 Indien dit by die vermeerdering van gemeentes sou blyk dat verteenwoordigers nie aangewys is vir die ondertekening van dokumente en stukke namens die nuwe gemeente vir doeleindes van uitvoering van stigting nie, moet sulke dokumente of stukke geteken word deur die voorsitter en skriba van die ringskommissie van die ring in wie se gebied die te stigte gemeente geleë is.

2. KOMBINERING VAN GEMEENTES

Kombinasie beteken dat twee of meer gemeentes, wat selfstandig voortbestaan, kontraktueel ooreenkomste met mekaar aangaan ter wille van die effektiewe Evangeliebediening.

2.1 Prosedure vir kombinering

2.1.1 Die kerkraad stel ondersoek in na die moontlikheid van kombinasie as hy self oordeel dat dit nodig is of ook op versoek van ’n groep lidmate.

2.1.2 In alle gevalle van kombinasie word ’n geskrewe ooreenkoms opgestel en aan die betrokke kerkrade vir goedkeuring voorgelê. Indien van toepassing moet Artikel *12b2.3* van *Die Kerkorde* in ag geneem word. Ten minste 66% van die kerkraadslede van elke betrokke kerkraad moet die ooreenkoms goedkeur.

2.1.3 Nadat die kerkrade die kombinasie-ooreenkoms goedgekeur het, word die ooreenkoms op twee agtereenvolgende Sondae tydens die erediens aan elkeen van die betrokke gemeentes vir approbasie bekend gemaak, met vermelding dat besware daarteen binne sewe dae na die laaste bekendmaking skriftelik by die skriba ingedien moet word.

2.1.4 Nadat die gemeente approbasie verleen het, word die kombinasie-ooreenkoms aan die betrokke Ring/Ringskommissie vir goedkeuring en bekragtiging voorgelê. Nadat die Ring die ooreenkoms bekragtig het, word dié ooreenkoms van krag of op ’n datum wat in die ooreenkoms bepaal word.

2.1.5 Die koste van die Ring(e) of Ringskommissie(s) met betrekking tot die kombinasie van gemeentes, word deur die Sinodale Fonds gedra.

2.1.6 Indien die kerkraad weier om op versoek van ’n groep lidmate die moontlikheid van kombinasie te ondersoek, het die lidmate die reg om hulle tot die Ring met hulle versoek te wend. ’n Afskrif van die versoekskrif moet minstens drie (3) weke voor die vergadering van die Ring by die betrokke kerkraad vir kennisname deur die skriba van die ringskommissie ingedien word.

2.1.7 Wanneer meer as een Ring by kombinasie betrokke is, moet vooraf, na ooreenkoms deur die ringe, by die sinode aansoek

gedoen word vir hergroepering van die betrokke gemeentes wat wil kombineer.

2.1.8 Die Ring kan self die inisiatief neem en waar hy dit nodig ag, aan twee of meer kerkrade opdrag gee om kombinasie te ondersoek. Die Ring kan ook aan sy ringskommissie opdrag gee om die betrokke kerkrade te ontmoet en tot kombinasie aan te spoor.

2.1.9 Die kombinasie-ooreenkoms kan in beraad met die ringe en approbasie van die gemeentes na wedersydse kennisgewing en ooreenkoms gewysig of beëindig word as al die betrokke kerkrade in hulle aparte vergaderings hulle goedkeuring daaraan heg.

2.1.10 Wanneer die gemeentes wat wil kombineer nie vakant is nie, kan daar nie tot kombinasie oorgegaan word voordat die betrokke bedienaar van die Woord en die Ring/Ringskommissie tevrede is dat daar billike voorsiening vir die betrokke leraar gemaak is nie.

2.1.11 Die beroeping en demittering van ’n bedienaar van die Woord vir kombinasie-gemeentes geskied op ’n gesamentlike vergadering van die betrokke kerkrade onder voorsitterskap van die konsulent van die gemeente waar die vergadering plaasvind. Vir die gemeentes in die kombinasie word ’n konsulent benoem. Die naam van die beroepene word op twee agtereenvolgende Sondae tydens die erediens vir approbasie aan elke gemeente van die kombinasie bekend gemaak.

2.1.12 ’n Bedienaar van die Woord moet in een van die kombinasie-gemeentes bevestig word.

2.1.13 ’n Bedienaar van die Woord in kombinasie-gemeentes, word deur die gemeente wat hom/haar beroep en bevestig het afgevaardig na meerdere vergaderings. Hy/Sy het egter as afgevaardigde net een stem. Elke kombinasie-gemeente verkies en vaardig volgens voorskrif van *Die Kerkorde* ook ’n ouderling/diaken af.

2.1.14 Die kombinasie-gemeentes is verplig om gesamentlik ’n aandeel in die Sinodale Pensioenfonds vir die bedienaar van die Woord te hou. Alle ander koste met betrekking tot die bedienaar van die Woord moet in die ooreenkoms van kombinasie gereël word.

2.1.15 Die ooreenkoms met die leraar kan, na wedersydse kennisgewing, gewysig of beëindig word indien al die betrokke kerkrade, in hul aparte vergaderinge, hul goedkeuring daaraan heg.

2.1.16 Indien dit by die kombinering van gemeentes sou blyk dat verteenwoordigers nie aangewys is vir die ondertekening van dokumente en stukke namens die gemeentes vir doeleindes van uitvoering van ooreenkomste nie, moet sulke dokumente of stukke geteken word deur die voorsitter en skriba van die Ringskommissie van die Ring in wie se gebied die kombinerende gemeentes geleë is.

3. EENWORDING VAN GEMEENTES

Eenwording beteken dat ’n gemeente wat nie langer selfstandig wil of kan voortbestaan nie, ontbind en dat die betrokke lidmate by ’n ander bestaande gemeente(s) ingelyf word.

3.1 Prosedure vir eenwording

3.1.1 Die kerkraad van die gemeente wat wil ontbind, moet ’n besluit tot ontbinding neem en die kerkraad(e) van die gemeente(s) waarby die betrokke lidmate ingelyf word, moet toestemming tot inlywing gee. Ten minste 66% van die dienende kerkraadslede van elke betrokke kerkraad moet ten gunste van eenwording besluit.

3.1.2 Die betrokke kerkrade moet oor die voorwaardes vir ontbinding en inlywing ooreenkom. Indien van toepassing moet Artikel *12b2.3* van *Die Kerkorde* in ag geneem word.

3.1.3 Die ooreenkoms waartoe die kerkrade gekom het, moet vir approbasie op twee agtereenvolgende Sondae by al die openbare eredienste van die betrokke gemeentes bekend gemaak word, met vermelding dat besware daarteen binne sewe dae na die laaste bekendmaking skriftelik by die skriba ingedien moet word.

3.1.4 Nadat die approbasie van die ongesensureerde belydende lidmate op dié wyse verkry is, word die ooreenkoms aan die betrokke Ring(e) vir goedkeuring voorgelê. Nadat hierdie goedkeuring verkry is of op ’n datum wat in die ooreenkoms bepaal word, word die ooreenkoms van krag.

3.1.5 Aangesien hiermee ’n verandering van gemeentegrense geïmpliseer word, moet die_ooreenkoms ’n duidelike omskrywing van grenslyne bevat.

3.1.6 Die betrokke ringskriba gee aan die Skriba van die Sinode en aan die Saakgelastigde van die Sinode kennis van die ontbinding van die gemeente, asook van die nuwe grenslyne van die inlywende gemeente(s). Die Skriba van die Sinode sorg vir die publikasie van bostaande feite in *Die Kerkbode*.

3.1.7 ’n Afskrif van die ooreenkoms tussen die gemeentes word aan die Saakgelastigde van die Sinode op papier soos deur die argief voorgeskryf en in tweevoud gestuur.

3.1.8 Die kerkraad van die gemeente wat ontbind gee aan die Registrateur van Aktes kennis van die ontbinding en van die oordrag van sy eiendomme.

3.1.9 Die dienende kerkraadslede van die gemeente wat ontbind, dien ook, indien dit so ooreengekom word, in die inlywende gemeente.

3.1.10 Die onroerende eiendomme van die ontbonde gemeente word, tensy anders ooreengekom, op die naam van die inlywende gemeente geregistreer en alle roerende goed van die ontbonde gemeente, met die regte en verpligtinge daaraan verbonde, gaan op die inlywende gemeente oor.

3.1.11 Die eenwording van gemeentes kan alleen plaasvind wanneer die gemeente wat ontbind, vakant is of indien nie, as daar vir die bedienaar van die Woord, na die oordeel van die ring, billike voorsiening gemaak is.

3.1.12 Indien dit by die eenwording van gemeentes sou blyk dat verteenwoordigers nie aangewys is vir die ondertekening van dokumente en stukke namens ’n gemeente wat ontbind het vir

doeleindes van uitvoering van ooreenkomste nie, moet sulke dokumente of stukke geteken word deur die voorsitter en skriba van die ringskommissie van die ring in wie se gebied die ontbinde gemeente geleë was.

4. SAMESMELTING VAN GEMEENTES

Samesmelting beteken dat twee of meer gemeentes, wat nie langer selfstandig wil of kan voortbestaan nie, afsonderlik ontbind om saam een totaal nuwe gemeente te stig binne dieselfde geografiese gebied as waarbinne die onderskeie samestellende gemeentes aanvanklik voor ontbinding bestaan het.

4.1 Prosedure

4.1.1 Die kerkrade van die onderskeie samesmeltende gemeentes neem afsonderlik ’n besluit tot samesmelting.

4.1.2 Aan alle ongesensureerde belydende lidmate van die onderskeie samesmeltende gemeentes word aan die hand van ’n vraelys-stembrief geleentheid gebied om skriftelik aan te dui of hulle ten gunste van die samesmelting is al dan nie.

4.1.2.1 Die genoemde vraelys-stembrief word persoonlik en sonder enige stemwerwing deur die onderskeie kerkrade van die samesmeltende gemeentes aan elke ongesensureerde belydende lidmaat binne die bepaalde gemeente beskikbaar gestel.

4.1.2.2. Dit is elke lidmaat se eie verantwoordelikheid om toe te sien dat sy/haar voltooide vraelys-stembrief die kerkkantoor van sy/haar gemeente bereik voor/op die sperdatum wat deur die kerkraad bepaal is.

4.1.2.3 Goedkeuring moet van ’n meerderheid van die lidmate wat vraelys-stembriewe ingehandig het, verkry word alvorens met die proses van samesmelting voortgegaan kan word.

4.1.3 Nadat die goedkeuring van die lidmate volgens prosedure 4.1.2. hierbo verkry is, kom die kerkrade afsonderlik én gesamentlik ooreen tot ’n *Samesmeltingsakte* bevattende onder andere ’n duidelike grensbeskrywing van die nuwe gemeente, die posisie van die leraar/s en kerkraadslede in die nuwe saamgestelde gemeente en reëlings in verband met die hantering van die onderskeie gemeentes se bates (roerend en onroerend), en elke kerkraad benoem 2 (twee) persone om namens hom alle nodige dokumentasie te onderteken.

4.1.4 Die ooreenkoms (*Samesmeltingsakte*) word vir approbasie op 2 (twee) agtereenvolgende Sondae by al die openbare eredienste van die betrokke gemeentes bekend gemaak, met vermelding dat besware daarteen binne sewe dae na die laaste bekendmaking skriftelik by die skriba ingedien moet word.

4.1.4.1 Lidmate wat wil beswaar maak, moet dit skriftelik met gemotiveerde opgaaf van redes doen voor verstryking van die week eindigend na die tweede afkondiging.

4.1.4.2 Besware word aan die Ringskommissie voorgelê vir oorweging van die geldigheid daarvan.

4.1.5 Nadat approbasie verkry is, word die ooreenkoms aan die Ring voorgelê vir goedkeuring.

4.1.5.1 Die Ringskriba gee kennis aan die Skriba en Saakgelastigde van die betrokke Sinode.

4.1.5.2 Die Kerkraad van die nuwe gemeente gee kennis aan die Registrateur van Aktes van die oordrag van eiendomme.

5. KOMBINASIE VAN WERKSAAMHEDE VAN GEMEENTES, RINGE EN SINODES/KOMMISSIES VAN SINODES UIT VERSKILLENDE KERKVERBANDE

Kombinasie beteken hier dat twee of meer kerkvergaderinge van verskillende kerkverbande, of kommissies van kerkvergaderinge, as deel van die soeke na kerklike eenheid in die NG Kerkfamilie, ten bate van die koninkryk van God en as gelyke deelgenote van mekaar, kontraktuele ooreenkomste aangaan vir die uitvoering van sekere gemeenskaplike werksaamhede.

5.1 Praktiese en kerkregtelike riglyne

5.1.1 Die aspekte of saak ten opsigte waarvan die partye 'n kombinasie beoog, moet duidelik omskryf word.

5.1.2 'n Skriftelike ooreenkoms word opgestel wat alle regte, pligte en verantwoordelikhede (insluitende finansies) van die partye duidelik omskryf.

5.1.3 Die bestaande Reglement 9 wat handel oor Kerklike Eiendomme, Goedere en Fondse, moet by die opstel van die ooreenkoms in berekening gebring word.

5.1.4 Waar die standplaas of ander pos van 'n leraar kragtens die beoogde kontrak in gedrang kan kom, moet Artikel 12 van die *Kerkorde* in ag geneem word.

5.1.5 Indien dit die bedoeling is dat die gekombineerde liggaam die reg sal hê om sake te hanteer soos die beroep en indiensstelling van 'n leraar, moet aspekte soos konstituering, kworumvereistes, wyse van besluitneming, stemreg, befondsing, verantwoordelikheid vir die standplaas of aanstelling, pensioen, medies, administrasie ens. noukeurig uitgeklaar word.

5.1.6 Die kontrak moet dit duidelik stel dat die daarstelling van die gemeenskaplike doelwitte kragtens die kontraktuele ooreenkoms, nie die regte en verantwoordelikhede van die kontrakterende kerkvergaderinge/kommissies kan ophef of tot niet verklaar nie.

5.1.7 Die ooreenkoms kan voor die verstryking van die vasgestelde termyn gewysig of beëindig word indien die betrokke partye, na wedersydse kennisgewing, in hulle afsonderlike vergaderinge hulle goedkeuring daaraan heg.

5.1.8 Die kontrakterende party val steeds onder die regering, opsig en tug van sy/haar verantwoordelike kerkvergadering.

5.2 Werkswyse

5.2.1 Die betrokke kerkvergaderinge/kommissies moet die skriftelike ooreenkoms afsonderlik in hulle onderskeie vergaderinge goedkeur.

5.2.2 Nadat die instansies onderling tot ’n ooreenkoms gekom het, moet die liggaam wat vir die opsig/toesig verantwoordelik is die ooreenkoms finaal bekragtig. In die geval van ’n kerkraad is dit die ring. By ’n ring of by ’n kommissie van ’n sinode, is dit die sinode/sinodale kommissie, en by ’n sinode is dit die Algemene Sinode/Moderamen.

9. REGLEMENT VIR DIE REËLING VAN EIENDOMME, GOEDERE EN FONDSE

1. ALGEMENE SINODALE EIENDOMME, GOEDERE EN FONDSE

1.1 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk in algemene sinodale verband is ’n regspersoon en die Algemene Sinode of sy gemagtigde(s) is sy orgaan.

1.2 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk is dus eienaar van alle roerende en onroerende bates wat deur die Algemene Sinode beheer en verkry word en vaste eiendom word in die naam van *Die Nederduitse Gereformeerde Kerk* geregistreer.

1.3 Eiendomme, goedere en fondse word geadministreer deur die Algemene Taakspan vir Fondse (ATF) ingevolge besluite van die Algemene Sinode.

1.3.1 Ten opsigte van die werksaamhede genoem in 1.3.4 (hieronder) administreer die betrokke kommissie die eiendomme, goedere en fondse, met dien verstande dat die kommissie die volgende stukke voorlê:

1.3.1.1 Aan die Moderamen: Die reglemente en/of konstitusies van al die betrokke werksaamhede en/of regsentiteite wat aan die kommissie verslag doen, asook enige wysigings daaraan.

1.3.1.2 Aan die ATF (jaarliks):

- Goedgekeurde finansiële state van die vorige jaar
- Die begroting van die huidige jaar
- Bestuursinligting soos deur die ATF versoek.

1.3.2 Alhoewel die Algemene Sinode nie regsaanspreeklikheid aanvaar vir die werksaamhede en verpligtinge van afsonderlike regsentiteite (bv maatskappye) wat direk of indirek deur ’n kommissie geadministreer of beheer word nie, is dit vir die oorhoofse beplanning van die kerk se werksaamhede noodsaaklik dat die gegewens genoem in 1.3.1.1 en 1.3.1.2 ten opsigte van die aparte regsentiteite vir die Algemene Sinode beskikbaar moet wees.

1.3.3 Die Moderamen beslis in gevalle waar die ATF en die betrokke kommissie en/of die betrokke kommissies en/of regsentiteite onderling nie eenstemmigheid kan bereik nie.

1.3.4 Die bepalings in 1.3.1 tot 1.3.3 hierbo geld ten opsigte van die volgende:

1.3.4.1 die fondse en werksaamhede van die Algemene Taakspan vir die Diens van Barmhartigheid of sy opvolger;

1.3.4.2 fondse en werksaamhede van die Algemene Jeugkommissie of sy opvolger;

1.3.4.3 fondse en werksaamhede van die Algemene Taakspan vir Diens en Getuienis of sy opvolger;

1.3.4.4 fondse en werksaamhede verteenwoordig in die Algemene Taakspan vir Kerklike Media of sy opvolger;

1.3.4.5 asook enige afsonderlike regsentiteit wat direk of indirek deur enige van die kommissies gelys in 1.3.4, bestuur of beheer word, en vir doeleindes van hierdie bepaling word geag dat ’n regsentiteit deur ’n kommissie beheer en bestuur word indien die kommissie direk of indirek die bevoegdheid het om minstens die helfte van die bestuurslede/direkteure of trustees van die betrokke regsentiteit aan te stel.

Onderhewig daaraan dat die inkomste en eiendom van die Algemene Sinode, met inbegrip van eiendom of inkomste wat deur enige kommissie bestuur word, nie aan enige persoon uitgekeer mag word nie maar uitsluitlik aangewend mag word vir die beoefening van die aktiwiteite van die Algemene Sinode en die bevordering van die oogmerke waarvoor dit ingestel is en om tussentydse belegging te maak (met dien verstande dat niks wat hierin bepaal is, die betaling ter goeder trou belet van redelike besoldiging (synde vergoeding wat nie oormatig is, inaggenome wat algemeen as redelik geag word in die sektor en met betrekking tot die diens gelewer nie) aan enige werknemer of beampte van die Algemene Sinode vir dienste wat sodanige persoon werklik aan die Algemene Sinode gelewer het nie), is die Algemene Taakspan vir Fondse bevoeg om in opdrag van die Algemene Sinode enige regshandeling wat verband hou met die beskikking, verkryging, ontvangs van testamentêre bemakings, vervreemding, beswaring of versekering van die betrokke bates te verrig met insluiting van die volgende:

1.4.1 Om oordrag van alle eiendomme, goedere of fondse van die ontbinde Raad van Kerke te ontvang.

1.4.2 Om eiendomme, roerend en/of onroerend, te verkry deur skenking, erflating, aankoop, huur of op enige ander wyse.

1.4.2.1 Alle skenkings en bemakings aan die Kerk of ’n diensgroep, taakspan of kommissie van die Algemene Sinode moet deur die Algemene Taakspan vir Fondse hanteer en beheer word. Wanneer skenkings en bemakings volgens wetlike eise anders hanteer moet word, moet die korrekte voorskrifte nagekom word met verantwoording aan die Algemene Taakspan vir Fondse. Die Algemene Sinode, met inbegrip van enige diensgroep, taakspan of kommissie deur die Algemene Sinode ingestel, sal nie ’n skenking wat herroeplik op aandrang van die skenker is, vir ander redes as die wesenlike versuim om aan die aangewese oogmerke en voorwaardes van bedoelde skenking te voldoen (met inbegrip van enige wanvoorstelling met betrekking tot die belastingaftrekbaarheid daarvan ingevolge Artikel 18A van die Inkomstebelastingwet) aanvaar nie: Met dien verstande ’n skenker nie enige voorwaarde mag oplê wat bedoelde skenker of enige verbonde persoon met betrekking tot bedoelde skenker in staat kan stel om enige direkte of indirekte voordeel uit die aanwending van die skenking te verkry nie.

1.4.2.2 Indien ’n skenking/bemaking aan ’n spesifieke diensgroep, taakspan of kommissie gedoen word, moet dit ten behoewe van daardie diensgroep, taakspan of kommissie aangewend word.

1.4.2.3 Indien ’n skenking/bemaking vir ’n goedgekeurde werksaamheid gedoen word, mag die betrokke diensgroep, taakspan of kommissie dit daarvoor aanwend.

1.4.2.4 Indien ’n diensgroep, taakspan of kommissie ’n skenking/bemaking wil aanwend vir ’n doel of werksaamheid waarvoor daar nog nie goedkeuring ontvang is nie, moet die advies en goedkeuring van die Algemene Taakspan vir Fondse eers verkry word.

1.4.2.5 In geval die Algemene Taakspan vir Fondse nie goedkeuring gee nie, mag die diensgroep, taakspan of kommissie hom na die Moderamen wend.

1.4.3 Om eiendomme, roerend en/of onroerend, te verkoop, te verruil, te verhuur, te skenk of op enige ander manier te vervreem, te verbind, in pand, as sekuriteit te gee, of op enige ander wyse te beswaar met dien verstande dat:

1.4.3.1 skenkings slegs gemaak mag word ter bevordering van die doelstellings van die Algemene Sinode of aan teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is;

1.4.3.2 slegs sekuriteit gegee mag word vir die verpligtinge van die Algemene Sinode.

1.4.4 Om gelde onder sy beheer te belê en om sodanige beleggings te gelde te maak, op te vra, te kanselleer, te sedeer, te verander of andersins daarmee te handel met dien verstande dat beleggings slegs gemaak mag word:

1.4.4.1 by geregistreerde finansiële instellings, soos omskryf in Artikel 1 van die Wet op Finansiële Instellings (Belegging van Fondse), 1984 (Wet no.39 van 1984);

1.4.4.2 in aandele genoteer op ’n aandelebeurs soos omskryf in Artikel 1 van die Wet op Beheer van Aandelebeurse, 1985 (Wet no. 1 van 1985) omskryf; en/of

1.4.4.3 in die ander versigtige beleggings in finansiële instrumente en bates wat die Kommissaris: Suid-Afrikaanse Inkomstediens bepaal, na oorlegpleging met die Uitvoerende Beampte van die Raad op Finansiële Dienste en die Direkteur van Organisasies Sonder Winsoogmerk;

met dien verstande dat die Taakspan nieteenstaande bostaande beperkings:

(A) ’n belegging (uitgesluit ’n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as ’n skenking, bemaking of erflating verkry, mag behou in die vorm waarin dit verkry is;

(B) ’n belegging in die vorm van ’n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit (of enige bate in so ’n besigheidsonderneming of

handelsaktiwiteit) wat dit as ’n skenking, bemaking of erflating voor 1 Januarie 2001 verkry het, mag behou of voortsit in die vorm waarin dit verkry is vir ’n tydperk van 5 jaar na 1 Januarie 2001.

1.4.5 Om gelde uit te leen op eerste verband oor vaste eiendom of ander sekuriteit wat hy mag goeddink aan teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is.

1.5 In alle regsgedinge of dispute oor eiendomme, goedere en fondse tree die Algemene Taakspan vir Fondse sonder meer bepaalde lasgewing sowel eisend as verwerend ten behoewe van die Algemene Sinode op ná raadpleging van die Algemene Taakspan Regte.

1.6 Ten einde hierdie handelinge te verrig, word alle stukke onderteken deur twee lede van die Algemene Taakspan vir Fondse wat daartoe deur die Algemene Taakspan vir Fondse gemagtig is.

1.7 Die Algemene Sinode het geen aanspraak op die eiendomme, goedere en fondse wat aan die samestellende sinodes, ringe of kerkrade behoort en onder aparte reglemente besit en beheer word nie.

1.8 Waar enige vaste eiendom aan die NG Kerk geskenk of nagelaat word ten behoewe van ’n werksaamheid of inrigting binne die gebied van ’n sinode, word dit met wedersydse instemming vir beheer en administrasie opgedra aan die betrokke sinode om vir die werksaamhede of inrigting aangewend te word.

1.9 Eiendomme wat voor die totstandkoming van die Algemene Sinode van die NG Kerk in gefedereerde verband gevestig was (soos byvoorbeeld die eiendomme onder die toesig en beheer van die Algemene Sondagskoolkommissie) het in 1962 met kerkvereniging die eiendomme van die NG Kerk in die algemene sinodale verband geword. Transportaktes van sodanige eiendomme wat op naam van die verskillende sinodes geregistreer staan, kan met die oog op besparing van oordragkoste, onveranderd bly. Enige handeling in verband met sodanige eiendomme geskied egter in terme van die bepalings van hierdie Reglement. Hierdie eiendomme kan verbind of vervreem word volgens die bepalings van die *Kerkorde* van die betrokke sinode in wie se naam dit geregistreer is, slegs nadat die Algemene Taakspan vir Fondse daaroor besluit het.

1.10 Die Algemene Sinode sal nie ’n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteite bedryf nie, behalwe in die mate wat:

1.10.1 die bruto inkomste uit bedoelde besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit verkry, nie die grootste van:

(A) 15 persent van die bruto ontvangste van die Algemene Sinode; of

(B) R25 000;

of sodanige hoër bedrag of persentasie as wat die Inkomstebelastingwet van tyd tot tyd mag toelaat, te bowe gaan nie;

1.10.2 die onderneming of aktiwiteit:

(A) integraal en direk verwant is tot die oogmerk van die Algemene Sinode; en

(B) beoefen of uitgevoer word op 'n grondslag waarvan wesenlik die geheel gerig is op die verhaling van koste en wat nie onregverdige mededinging met betrekking tot belasbare entiteite tot gevolg sal hê nie;

1.10.3 die onderneming of aktiwiteit, indien nie integraal en direk verwant aan die oogmerk van die Algemene Sinode nie, van 'n toevallige aard is en wesenlik onderneem word met vrywillige bystand sonder vergoeding; of

1.10.4 die onderneming of aktiwiteit deur die Minister van Finansies by kennisgewing in die Staatskoerant goedgekeur is.

1.11 In geval van ontbinding van die Algemene Sinode moet alle eiendomme, goedere en fondse tussen die samestellende sinodes na verhouding van die getal belydende lidmate binne die gebied van elke sinode ten tye van die ontbinding verdeel word met dien verstande dat 'n sinode slegs in die verdeling van die Algemene Sinode se bates mag deel indien dit ingevolge Artikel 30 van die Inkomstebelastingwet, no. 58 van 1962, soos gewysig, goedgekeur is as 'n openbare weldaadsorganisasie. Sien ook Basisdokument vir die Algemene Sinode, klousules 8.7 en 13.

2. SINODALE EIENDOMME, GOEDERE EN FONDSE

2.1 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk in sinodale verband is 'n regspersoon en die sinode of sy gemagtigde(s) is sy orgaan/organe.

2.2 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk van/in ..... is dus die eienaar van alle roerende en onroerende bates wat deur die sinode beheer en verkry word en vaste eiendom word in die naam van *Die Nederduitse Gereformeerde Kerk van/in* ..... geregistreer.

2.3 Eiendomme, goedere en fondse word geadministreer deur 'n kommissie deur die sinode benoem met verslag aan die sinode.

2.4 Onderhewig daaraan dat die inkomste en eiendom van die Sinode, met inbegrip van eiendom of inkomste wat deur enige kommissie bestuur word, nie aan enige persoon uitgekeer mag word nie maar uitsluitlik aangewend mag word vir die beoefening van die aktiwiteite van die Sinode en die bevordering van die oogmerke waarvoor dit ingestel is en om tussentydse belegging te maak, (met dien verstande dat niks wat hierin bepaal is, die betaling ter goeder trou belet van redelike besoldiging (synde vergoeding wat nie oormatig is, inaggenome wat algemeen as redelik geag word in die sektor en met betrekking tot die diens gelewer nie) aan enige werknemer of beampte van die Sinode vir dienste wat sodanige persoon werklik aan die Sinode gelewer het nie) is die kommissie

soos in 2.3 aangedui, bevoeg om in opdrag van die sinode enige regshandeling wat verband hou met die beskikking, verkryging, vervreemding, beswaring of versekering van die betrokke bates te verrig met insluiting van die volgende:

2.4.1 Om eiendomme, roerend en/of onroerend te verkry deur skenking, erflating, aankoop, huur of enige ander wyse; Met dien verstande dat die Sinode, met inbegrip van enige diensgroep, taakspan of kommissie deur die Sinode ingestel, nie ’n skenking wat herroeplik op aandrang van die skenker is, vir ander redes as die wesenlike versuim om aan die aangewese oogmerke en voorwaardes van bedoelde skenking te voldoen (met inbegrip van enige wanvoorstelling met betrekking tot die belastingaftrekbaarheid daarvan ingevolge Artikel 18A van die Inkomstebelastingwet) sal aanvaar nie; Met dien verstande verder dat ’n skenker nie enige voorwaarde mag oplê wat bedoelde skenker of enige verbonde persoon met betrekking tot bedoelde skenker in staat kan stel om enige direkte of indirekte voordeel uit die aanwending van die skenking te verkry nie.

2.4.2 Om eiendomme, roerend en/of onroerend, te verkoop, te verruil, te verhuur, te skenk of op enige ander wyse te vervreem, te verbind, in pand, as sekuriteit of as borge te gee, of op enige ander wyse te beswaar met dien verstande dat:

2.4.2.1 skenkings slegs gemaak mag word ter bevordering van die doelstellings van die Sinode of aan teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is;

2.4.2.2 slegs borg gestel of sekuriteit gegee mag word vir die verpligtinge van die sinode, teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is.

2.4.3 Om gelde onder sy beheer te belê en om sodanige beleggings te gelde te maak, op te vra, te kanselleer, te sedeer, te verander of andersins daarmee te handel met dien verstande dat beleggings slegs gemaak mag word:

2.4.3.1 by geregistreerde finansiële instellings, soos omskryf in Artikel 1 van die Wet op Finansiële Instellings (Belegging van Fondse), 1984 (Wet no.39 van 1984);

2.4.3.2 in aandele genoteer op ’n aandelebeurs soos omskryf in Artikel 1 van die Wet op Beheer van Aandelebeurse, 1985 (Wet no. 1 van 1985) omskryf; en/of

2.4.3.3 in die ander versigtige beleggings in finansiële instrumente en bates wat die Kommissaris: Suid-Afrikaanse Inkomstediens bepaal, na oorlegpleging met die Uitvoerende Beampte van die Raad op Finansiële Dienste en die Direkteur van Organisasies Sonder

Winsoogmerk; met dien verstande dat die Sinode of Kommissie nieteenstaande bostaande beperkings:

(A) 'n belegging (uitgesluit 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as 'n skenking, bemaking of erflating verkry, mag behou in die vorm waarin dit verkry is;

(B) 'n belegging in die vorm van 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit (of enige bate in so 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as 'n skenking, bemaking of erflating voor 1 Januarie 2001 verkry het, mag behou of voortsit in die vorm waarin dit verkry is vir 'n tydperk van 5 jaar na 1 Januarie 2001.

2.4.4 Om gelde uit te leen op eerste verband oor vaste eiendom of ander sekuriteit wat hy mag goeddink aan teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is.

2.5 In alle regsgedinge of dispute oor eiendomme, goedere en fondse tree die kommissie soos in 2.3 aangedui, sonder meer bepaalde lasgewing sowel eisend as verwerend ten behoewe van die sinode op na goedkeuring van die sinodale regskommissie.

2.6 Die Sinode sal nie 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteite bedryf nie, behalwe in die mate wat:

2.6.1 die bruto inkomste uit bedoelde besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit verkry, nie die grootste van:

(A) 15 persent van die bruto ontvangste van die Sinode; of

(B) R25 000;

of sodanige hoër bedrag of persentasie as wat die Inkomstebelastingwet van tyd tot tyd mag toelaat, te bowe gaan nie;

2.6.2 die onderneming of aktiwiteit:

(A) integraal en direk verwant is tot die oogmerk van die Sinode; en

(B) beoefen of uitgevoer word op 'n grondslag waarvan wesenlik die geheel gerig is op die verhaling van koste en wat nie onregverdige mededinging met betrekking tot belasbare entiteite tot gevolg sal hê nie;

2.6.3 die onderneming of aktiwiteit, indien nie integraal en direk verwant aan die oogmerk van die Sinode nie, van 'n toevallige aard is en wesenlik onderneem word met vrywillige bystand sonder vergoeding; of

2.6.4 die onderneming of aktiwiteit deur die Minister van Finansies by kennisgewing in die Staatskoerant goedgekeur is.

2.7 In geval van ontbinding van die Sinode moet alle eiendomme, goedere en fondse tussen die samestellende gemeentes na verhouding van die getal belydende lidmate in elke gemeente ten tye van die ontbinding verdeel word met dien verstande dat 'n ring slegs in die verdeling van die Sinode se bates mag deel indien dit

ingevolge Artikel 30 van die Inkomstebelastingwet no. 58 van 1962, soos gewysig, goedgekeur is as 'n openbare weldaadsorganisasie

3. RINGSEIENDOMME, GOEDERE EN FONDSE

3.1 Die Nederduitse Gereformeerde Kerk in ringsverband is 'n regspersoon en die ringsvergadering of sy gemagtigde(s) is sy orgaan.

3.2 Die Nederduitse Gereformeerde Ring van ..... is dus die eienaar van alle roerende en onroerende bates wat deur die Ring beheer en verkry word en vaste eiendom word in die naam van *Die Nederduitse Gereformeerde Ring van* ..... geregistreer.

3.3 Eiendomme, goedere en fondse word geadministreer deur 'n kommissie deur die ring benoem met verslag aan die ringsvergadering.

3.4 Onderhewig daaraan dat die inkomste en eiendom van die Ring, met inbegrip van eiendom of inkomste wat deur enige kommissie bestuur word, nie aan enige persoon uitgekeer mag word nie maar uitsluitlik aangewend mag word vir die beoefening van die aktiwiteite van die Ring en die bevordering van die oogmerke waarvoor dit ingestel is en om tussentydse belegging te maak, (met dien verstande dat niks wat hierin bepaal is, die betaling ter goeder trou belet van redelike besoldiging (syne vergoeding wat nie oormatig is, inaggenome wat algemeen as redelik geag word in die sektor en met betrekking tot die diens gelewer) aan enige werknemer of beampte van die Ring vir dienste wat sodanige persoon werklik aan die Ring gelewer het nie) is die kommissie soos in 3.3 aangedui, bevoeg om in opdrag van die ring enige regshandeling wat verband hou met die beskikking, verkryging, vervreemding, beswaring of versekering van die betrokke bates te verrig met insluiting van die volgende:

3.4.1 Om eiendomme, roerend en/of onroerend, te verkry deur skenking, erflating, aankoop, huur of op enige ander wyse; Met dien verstande dat die Ring, met inbegrip van enige Kommissie deur die Ring ingestel, nie 'n skenking wat herroeplik op aandrang van die skenker is, vir ander redes as die wesenlike versuim om aan die aangewese oogmerke en voorwaardes van bedoelde skenking te voldoen (met inbegrip van enige wanvoorstelling met betrekking tot die belastingaftrekbaarheid daarvan ingevolge Artikel 18A van die Inkomstebelastingwet) sal aanvaar nie; Met dien verstande verder dat 'n skenker nie enige voorwaarde mag oplê wat bedoelde skenker of enige verbonde persoon met betrekking tot bedoelde skenker in staat kan stel om enige direkte of indirekte voordeel uit die aanwending van die skenking te verkry nie.

3.4.2 Om eiendomme, roerend en/of onroerend, te verkoop, te verruil, te verhuur, te skenk of op enige ander wyse te vervreem, te verbind, in pand, as sekuriteit of as borg te gee, of op enige ander wyse te beswaar met dien verstande dat:

3.4.2.1 skenkings slegs gemaak mag word ter bevordering van die doelstellings van die ring of aan teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is;

3.4.2.2 slegs borg gestel of sekuriteit gegee mag word vir die verpligtinge van die ring, teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is.

3.4.3 Om gelde onder sy beheer te belê en om sodanige beleggings te gelde te maak, op te vra, te kanselleer, te sedeer, te verander of andersins daarmee te handel met dien verstande dat beleggings slegs gemaak mag word:

3.4.3.1 by geregistreerde finansiële instellings, soos omskryf in Artikel 1 van die Wet op Finansiële Instellings (Belegging van Fondse), 1984 (Wet no.39 van 1984);

3.4.3.2 in aandele genoteer op ’n aandelebeurs soos omskryf in Artikel 1 van die Wet op Beheer van Aandelebeurse, 1985 (Wet no. 1 van 1985) omskryf; en/of

3.4.3.3 in die ander versigtige beleggings in finansiële instrumente en bates wat die Kommissaris: Suid-Afrikaanse Inkomstediens bepaal, na oorlegpleging met die Uitvoerende Beampte van die Raad op Finansiële Dienste en die Direkteur van Organisasies Sonder Winsoogmerk;

met dien verstande dat die ring of ’n ringskommissie nieteenstaande bostaande beperkings:

(A) ’n belegging (uitgesluit ’n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as ’n skenking, bemaking of erflating verkry, mag behou in die vorm waarin dit verkry is;

(B) ’n belegging in die vorm van ’n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit (of enige bate in so ’n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as ’n skenking, bemaking of erflating voor 1 Januarie 2001 verkry het, mag behou of voortsit in die vorm waarin dit verkry is vir ’n tydperk van 5 jaar na 1 Januarie 2001.

3.4.4 Om gelde uit te leen op eerste verband oor vaste eiendom of ander sekuriteit wat hy mag goeddink aan teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is.

3.5 In alle regsgedinge of dispute oor eiendomme, goedere en fondse tree die kommissie soos in 3.3 aangedui sonder meer bepaalde lasgewing sowel eisend as verwerend ten behoewe van die ring op, met goedkeuring van die ring/ringskommissie. Die ring word egter ten sterkste aanbeveel om in sodanige situasies die advies van die sinodale regskommissie te verkry.

3.6 Die ring sal nie ’n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteite bedryf nie, behalwe in die mate wat:

3.6.1 die bruto inkomste uit bedoelde besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit verkry, nie die grootste van:

(A) 15 persent van die bruto ontvangste van die ring; of

(B) R25 000;

of sodanige hoër bedrag of persentasie as wat die Inkomstebelastingwet van tyd tot tyd mag toelaat, te bowe gaan nie;

3.6.2 die onderneming of aktiwiteit:

(A) integraal en direk verwant is tot die oogmerk van die ring; en

(B) beoefen of uitgevoer word op ’n grondslag waarvan wesenlik die geheel gerig is op die verhaling van koste en wat nie onregverdige mededinging met betrekking tot belasbare entiteite tot gevolg sal hê nie;

3.6.3 die onderneming of aktiwiteit, indien nie integraal en direk verwant aan die oogmerk van die ring nie, van 'n toevallige aard is en wesenlik onderneem word met vrywillige bystand sonder vergoeding; of

3.6.4 die onderneming of aktiwiteit deur die Minister van Finansies by kennisgewing in die Staatskoerant goedgekeur is. .

3.7 by die ontbinding van die Ring, en die inlywing van die Ring by ’n ander NG ring of ringe na goedkeuring deur die Sinode, word die bates wat oorbly, na voldoening van al die Ring se verpligtinge gegee of oorgemaak aan die ander ring(e) wat ingevolge artikel 30 van die Inkomstebelastingwet goedgekeur is as ’n openbare weldaadsorganisasie(s). Sien ook klousule 13 van hierdie dokument.

4. GEMEENTELIKE EIENDOMME, GOEDERE EN FONDSE

4.1 Elke gemeente is ’n regspersoon en die kerkraad of sy gemagtigde(s) is sy orgaan.

4.2 Die Nederduitse Gereformeerde Gemeente ..... is dus die eienaar van alle roerende en onroerende bates wat deur die kerkraad beheer en verkry word en vaste eiendom word in die naam van *Die Nederduitse Gereformeerde Gemeente* ..... geregistreer.

4.3 Eiendomme, goedere en fondse word geadministreer deur die kerkraad met jaarlikse verslag aan die gemeente en ring.

4.4 Onderhewig daaraan dat die inkomste en eiendom van die gemeente nie aan enige persoon uitgekeer mag word nie maar uitsluitlik aangewend mag word vir die beoefening van die aktiwiteite van die gemeente en die bevordering van die oogmerke waarvoor dit ingestel is en om tussentydse belegging te maak, (met

dien verstande dat niks wat hierin bepaal is, die betaling ter goeder trou belet van redelike besoldiging (synde vergoeding wat nie oormatig is, inaggenome wat algemeen as redelik geag word in die sektor en met betrekking tot die diens gelewer) aan enige werknemer, lidmaat of beampte van die gemeente vir dienste wat sodanige persoon werklik aan die gemeente gelewer het nie) is die kerkraad bevoeg om enige regshandeling wat verband hou met die beskikking, verkryging, vervreemding, beswaring of versekering van die betrokke bates te verrig met insluiting van die volgende:

4.4.1 Om eiendomme, roerend en/of onroerend te verkry deur skenking, erflating, aankoop, huur of op enige ander wyse; met dien verstande dat die kerkraad nie ’n skenking wat herroeplik op aandrang van die skenker is, vir ander redes as die wesenlike versuim om aan die aangewese oogmerke en voorwaardes van bedoelde skenking te voldoen (met inbegrip van enige wanvoorstelling met betrekking tot die belastingaftrekbaarheid daarvan ingevolge artikel 18A van die Inkomstebelastingwet) sal aanvaar nie: met dien verstande verder dat ’n skenker nie enige voorwaarde mag oplê wat bedoelde skenker of enige verbonde persoon met betrekking tot bedoelde skenker in staat kan stel om enige direkte of indirekte voordeel uit die aanwending van die skenking te verkry nie.

4.4.2 Om eiendomme, roerend en/of onroerend, te verkoop, te verruil, te verhuur, te skenk of op enige ander wyse te vervreem, te verbind, in pand, as sekuriteit of as borg te gee, of op enige ander wyse te beswaar met dien verstande dat:

4.4.2.1 skenkings slegs gemaak mag word ter bevordering van die doelstellings van die gemeente of aan teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is;

4.4.2.2 slegs borg gestel of sekuriteit gegee mag word vir die verpligtinge van die gemeente, teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die NG Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is.

4.4.3 Om gelde onder sy beheer te belê en om sodanige beleggings te gelde te maak, op te vra, te kanselleer, te sedeer, te verander of andersins daarmee te handel met dien verstande dat beleggings slegs gemaak mag word:

4.4.3.1 by geregistreerde finansiële instellings, soos omskryf in Artikel 1 van die Wet op Finansiële Instellings (Belegging van Fondse), 1984 (Wet no.39 van 1984);

4.4.3.2 in aandele genoteer op ’n aandelebeurs soos omskryf in artikel 1 van die Wet op Beheer van Aandelebeurse, 1985 (Wet no. 1 van 1985) omskryf; en/of

4.4.3.3 in die ander versigtige beleggings in finansiële instrumente en bates wat die Kommissaris: Suid-Afrikaanse Inkomstediens bepaal, na oorlegpleging met die Uitvoerende Beampte van die Raad op Finansiële Dienste en die Direkteur van Organisasies Sonder Winsoogmerk;

met dien verstande dat die kerkraad nieteenstaande bostaande beperkings:

(A) 'n belegging (uitgesluit 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as 'n skenking, bemaking of erflating verkry, mag behou in die vorm waarin dit verkry is;

(B) 'n belegging in die vorm van 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit (of enige bate in so 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit) wat dit as 'n skenking, bemaking of erflating voor 1 Januarie 2001 verkry het, mag behou of voortsit in die vorm waarin dit verkry is vir 'n tydperk van 5 jaar na 1 Januarie 2001.

4.4.4 Om gelde uit te leen op eerste verband oor vaste eiendom of ander sekuriteit wat hy mag goeddink aan teologiese studente, leraars, werknemers en amptenare van die N G Kerk asook aan godsdienstige, liefdadigheids- en/of opvoedkundige inrigtings wat ingevolge die bepalings van die Inkomstebelastingwet van belasting vrygestel is.

4.5 In alle regsgedinge of dispute oor eiendomme, goedere en fondse tree die kerkraad sonder meer bepaalde lasgewing sowel eisend as verwerend en ten behoewe van die gemeente op. Die kerkraad word egter ten sterkste aanbeveel om in sodanige situasie die advies van die sinodale regskommissie te verkry.

(Bostaande is besluit met dien verstande dat punte 2, 3 en 4 as leidrade vir sinodes dien.)

4.6 Die gemeente sal nie 'n besigheidsonderneming of handelsaktiwiteite bedryf nie, behalwe in die mate wat:

4.6.1 die bruto inkomste uit bedoelde besigheidsonderneming of handelsaktiwiteit verkry, nie die grootste van:

(A) 15 persent van die bruto ontvangste van die gemeente; of

(B) R25 000;

of sodanige hoër bedrag of persentasie as wat die Inkomstebelastingwet van tyd tot tyd mag toelaat, te bowe gaan nie;

4.6.2 die onderneming of aktiwiteit:

(A) integraal en direk verwant is tot die oogmerk van die gemeente;

en

(B) beoefen of uitgevoer word op 'n grondslag waarvan wesenlik die geheel gerig is op die verhaling van koste en wat nie onregverdige mededinging met betrekking tot belasbare entiteite tot gevolg sal hê nie;

4.6.3 die onderneming of aktiwiteit, indien nie integraal en direk verwant aan die oogmerk van die gemeente nie, van 'n toevallige aard is en

wesenlik onderneem word met vrywillige bystand sonder vergoeding; of

4.6.4 die onderneming of aktiwiteit deur die Minister van Finansies by kennisgewing in die Staatskoerant goedgekeur is.

4.7 In geval van ontbinding van 'n gemeente sonder dat die gemeente by 'n ander gemeente van die NG Kerk ingelyf word, word die bates van die gemeente wat oorbly na voldoening aan al sy verpligtinge, gegee of oorgemaak aan 'n ander gemeente of inrigting, met doelstellings soortgelyk aan die van die gemeente en wat ingevolge artikel 30 van die Inkomstebelastingwet no. 58 van 1962, soos gewysig, goedgekeur is as 'n openbare weldaadsorganisasie, wat ingevolge die prosedure voorgeskryf in die betrokke *Kerkorde*, Bepalings en Reglemente wat op die gemeente van toepassing is deur die Kerkraad en/of Ring aangewys is. Sien ook Basisdokument vir gemeentes klousule 8.7 en 13.

5. RIGLYNE VIR FINANSIËLE BESTUUR SOOS GOEDGEKEUR DEUR DIE ALGEMENE SINODE 2002

5.1 Riglyne vir bestuur van kerklike fondse

Riglyne en voorskrifte vir die bestuur van kerklike fondse word weergegee in die *Kerkorde* Artikels 43.2.1, Art. 57 en Regl. 7 en 9.

5.2 Riglyne vir bedryfsinstansies van en in belang van die kerk.

Die volgende riglyne word goedgekeur vir die bestuur van bedryfsinstansies wat aan diensgroep, taakspan of kommissies van die Algemene Sinode verslag doen:

5.2.1 Alle werksaamhede diensgroepe, taakspanne en kommissies wat opgeneem is in die begroting van die Algemene Sinode se fondse word deur die betrokke kommissie onder leiding en toesig van die ATF bedryf en bestuur.

5.2.2 Diensgroepe, taakspanne of kommissies wat oor die vermoë beskik om selfstandig fondse te genereer, hetsy deur handelsaktiwiteite en/of beleggingsinkomste en selfonderhoudend is (geen fondse vanaf die Algemene Sinode bekom nie) en voldoen aan die reglemente van die Algemene Sinode ten opsigte van eiendomme en finansies, administreer en bestuur hulle eie fondse en doen jaarliks verslag aan die ATF met die nodige stawende dokumente soos finansiële state, begrotings, toekenningsbeleid, ens. Hierdie kommissies doen selfstandig verslag aan die Algemene Sinode.

5.3 Bestaande ooreenkomste of reglemente (Aktes van oprigting en statute) ten opsigte van Artikel 21-maatskappy en ander tipe regsentiteite, word gehonoreer. Bogenoemde instansies wat 'n noue verbintenis met die NG Kerk het en aan die kerk dienste lewer, behoort ook jaarliks verslag te lewer aan die Moderamen en ATF met die voorsiening van die nodige finansiële inligting.

5.4 Indien ’n kerklike kommissie of instansie ’n Artikel 21-maatskappy of ander regsentiteit wil vorm moet dit in noue samewerking en met die goedkeuring van die Moderamen geskied.

5.5 Enige oordrag van fondse of beleggings van een kerklike kommissie of werksaamheid, aan ’n ander kommissie, instansie of sinode, behoort met die nodige samewerking en konsultasie van die ATF te geskied.

5.6 Die gebruik van die naam van die kerk deur Art 21-maatskappy en ander instansies, behoort nie sondermeer toegelaat te word nie vanweë die latente risiko’s wat dit vir die Kerk skep. (*vgl. besluit Algemene Sinode 1990 Handelinge bl. 638 pt. 8).*

5.7 Ten opsigte van korporatiewe bestuur verwag die Algemene Sinode dat kerklike instansies aan die hoogste standaarde en norme sal voldoen (bv die Riglyne van die King-Kommissie 2002).

12. REGLEMENT VIR DIE REËLING VAN DIE OPLEIDING EN LEGITIMASIE VAN EVANGELIE DIENAARS

1. OOREENKOMS MET DIE UNIVERSITEIT

Die opleiding van predikante vir die NG Kerk geskied aan die teologiese fakulteite van die Universiteite van Stellenbosch, Pretoria en Bloemfontein en word by wyse van skriftelike ooreenkoms tussen die betrokke sinode(s) en universiteite bepaal, op voorwaarde dat dit nie in stryd is met die besluite van die Algemene Sinode soos in hierdie Reglement vervat nie.

2. SAMESTELLING EN FUNKSIES VAN DIE KOMMISSIES EN TAAKSPANNE BETROKKE BY DIE TEOLOGIESE OPLEIDING

2.1 Die Algemene Taakspan vir Teologiese Opleiding (ATTO)

ATTO is die taakspan van die Algemene Sinode wat die oorhoofse verantwoordelikheid dra vir teologiese opleiding (sien reglement vir ATTO).

2.2 Die Kuratoria

2.2.1 **Samestelling**

Die kuratorium word saamgestel uit verteenwoordigers van die sinode(s) binne wie se gebied die teologiese fakulteite geleë is. Die getal lede in 'n kuratorium word bepaal deur die betrokke sinodes (Wes- en Suid-Kaapland, gesamentlik deur die Wes Transvaal Sinode, Noordelike Sinode, Hoëveld, Sinode van Oos Transvaal, en Sinode van en Oranje-Vrystaat). Ander sinodes het die reg om op eie koste elk een verteenwoordiger in die kuratoria te benoem. Indien daar 'n predikant in Sinodale Diens Teologiese Opleiding deur 'n kuratorium benoem is, dien hy/sy as lid op die kuratorium.

2.2.2 **Funksies**

2.2.2.1 Opleiding

Elke kuratorium dra sorg vir, beheer en hou toesig oor die opleiding en die voortgesette opleiding van evangeliedienaars (KO Art. 5.3).

2.2.2.2 Studente

2.2.2.2.1 Elke kuratorium dra finale verantwoordelikheid vir die keuring, begeleiding, toesighouding oor, eksaminering en aanbeveling vir toelating tot die evangeliebediening van alle teologiese studente wat by hom ingeskryf is en wat in die bediening van die NG Kerk wil gaan. Hy kan hierdie verantwoordelikheid deur 'n subkommissie(s) behartig.

2.2.2.2.2 Elke kuratorium word in hierdie taak bygestaan en geadviseer deur die begeleidingskommissie, eksamenkommissie, raad van NG Kerk-dosente en dissiplinêre kommissie as sub-kommissies van

elke kuratorium. Saam hou hulle toesig oor studente se akademiese vordering en hulle leer en lewe.

2.2.2.2.3 Teologiese studente staan vir die duur van hulle studie onder die toesig van die betrokke kuratorium en die raad van dosente, soos in KO Art. 5.3 neergelê, en hulle hou 'n voortgaande toesig oor die studente se leer en lewe. As lidmate staan die studente onder die opsig, regering en tug van die kerkvergadering wat opsig en tug oor hulle uitoefen. Die kuratorium kan die betrokke kerkvergadering raadpleeg. Die Dagbestuur hanteer die appèl van 'n student teen dissiplinêre maatreëls wat die dissiplinêre kommissie getref het.

2.2.2.3 Dosente

2.2.2.3.1 Die kuratorium hou saam met die betrokke kerkraad toesig oor die leer en lewe van die dosente in teologie wat bevestig of net kerklik geakkrediteer[2] is. Wanneer daar 'n klag of nadelige gerugte oor 'n dosent tot hulle kennis kom, gee die kuratorium kennis daarvan aan die kerkvergadering wat opsig en tug oor die dosent uitoefen. 'n Lid van die kuratorium kan as waarnemer betrek word tydens so 'n tugondersoek.

2.2.2.3.2 Die kuratorium hou óók toesig oor die dosente in die teologie wat bevestig of kerklik geakkrediteer is wat betref die uitoefening van hulle ampspligte as teologiese dosente. Indien die dissiplinêre kommissie in die lig van 'n skriftelike voorlegging en 'n behoorlike ondersoek 'n dosent onbevoeg of ongeskik vind om ampspligte tot bevrediging van die Kerk uit te voer, besluit die kuratorium om kerklike akkreditering met die oog op die opleiding van die kerklike bediening terug te trek. Die Dagbestuur hanteer die appèl van 'n dosent teen dissiplinêre maatreëls wat deur die dissiplinêre kommissie getref is.

2.2.2.4 Hierdie toesig hef nie die normale toesig van die universiteitsowerheid oor sowel studente as dosente op nie. Noue skakeling tussen die kerk en die universiteit is te alle tye 'n vereiste.

2.3 Subkommissies van die kuratoria

2.3.1 **Dagbestuur**

Elke kuratorium wys 'n dagbestuur aan ooreenkomstig die bepalings en reglemente van die bepaalde sinode(s).

2.3.2 **Die Begeleidingskommissie**

2.3.2.1 Elke kuratorium benoem 'n kommissie(s) wat die teologiese studente begelei en wat die kuratorium adviseer ten opsigte van

---

[2] "Akademiese akkreditering" .. gee amptelike erkenning deur die betrokke Universiteit van die geskiktheid en die bevoegdheid van 'n persoon om as dosent klas te gee aan studente in die Fakulteit Teologie.

"Kerklike akkreditering" is die amptelike erkenning deur 'n denominasie van die geskiktheid en bevoegdheid van 'n dosent om voornemende leraars akademies te begelei met die oog op die kerklike bediening in die betrokke denominasie.

die keuring, toesig en begeleiding van studente tydens die tydperk van hulle voorbereiding vir die evangeliebediening. Die kuratorium verleen op grond hiervan jaarliks toestemming aan studente om voort te gaan met hulle teologiese studie met die oog op legitimasie in hulle finale jaar.

2.3.2.2 Sinodes in wie se gebied daar teologiese opleidingsentra anders as die drie erkende sentra van die NG Kerk is, moet in oorleg met 'n kuratorium toesien dat studente wat daar studeer met die oog op die bediening die nodige begeleiding ontvang.

2.3.3 **Die Eksamenkommissie**

2.3.3.1 Samestelling

Elke kuratorium benoem 'n eksamenkommissie ooreenkomstig die bepalings en reglemente van die bepaalde sinode(s).

2.3.3.2 Funksies

2.3.3.2.1 Die eksamenkommissie neem die proponentseksamen asook *colloquium doctum* af en beveel die suksesvolle kandidate by die kuratorium aan vir legitimasie deur die Algemene Taakspan Regte. In die proponentseksamen val die klem op die student se algemene gereedheid en geskiktheid vir die bediening, roepingsbewustheid, persoonlike godsvrug, innerlike gehegtheid aan die leer en die aanwending van akademiese kennis in die praktyk van die bediening.

2.3.3.2.2 Die eksamenkommissie is deurlopend betrokke by die proses van opleiding ten einde te verseker dat dié opleiding beantwoord aan die behoeftes van die NG Kerk.

2.4 Die Raad van NG Kerk-dosente

2.4.1 Die NG Kerk-dosente wat kerklik bevestig is en voltyds doseer, vorm die Raad van NG Kerk-dosente.

2.4.2 Die Raad van NG Kerk-dosente is, benewens doseerwerk, onder toesig van die kuratorium verantwoordelik vir die vorming van NG Kerk-studente met die oog op die bediening in die NG Kerk.

2.5 Dissiplinêre kommissie

2.5.1 Samestelling

Elke kuratorium wys 'n gevolmagtigde dissiplinêre kommissie van drie tot vyf lede aan uit lede van die kuratorium en ander kundige persone binne die sinodale streek of streke. Die kommissie het die reg om met raadpleging van die kuratorium 'n maksimum van twee kundige persone wat raadgewend kan optree op die kommissie te koöpteer.

2.5.2 Funksie

2.5.2.1 Die dissiplinêre kommissie hanteer in die geval van studente dissiplinêre sake wat nie op die terrein van die kerklike opsig en tug of die toesig van die universiteit ressorteer nie[3] en wat deur die kuratorium na die kommissie verwys word.

[3] Sake soos klasbywoning, vereistes wat deur die kuratorium gestel is en kerkeie opleiding.

2.5.2.2 Die dissiplinêre kommissie kan na ’n behoorlike ondersoek die toelating van die student met die oog op die bediening opskort of enige dissiplinêre maatreël teen studente instel, wat binne die bevoegdheid van die kuratorium val.

2.5.2.3 Die dissiplinêre kommissie hanteer in die geval van dosente dissiplinêre sake wat nie op die terrein van die kerklike opsig en tug of die toesig van die universiteit ressorteer nie en wat deur die kuratorium na die kommissie verwys word[4].

2.5.2.4 Die dissiplinêre kommissie kan na ’n behoorlike ondersoek bevind dat ’n dosent onbevoeg of ongeskik is om ampspligte tot bevrediging van die Kerk uit te voer en by die kuratorium aanbeveel om die dosent se kerklike akkreditering met die oog op die opleiding van die kerklike bediening terug te trek.

2.5.2.5 ’n Student kan in ’n dissiplinêre verhoor deur ’n student bygestaan word en ’n dosent deur ’n ander dosent uit die teologiese fakulteit.

2.6 Kieskollege

2.6.1 Samestelling

Die kieskollege word saamgestel soos die betrokke sinode(s) bepaal. Ander sinodes het die reg om elkeen een verteenwoordiger op eie koste te benoem.

2.6.2 Funksie

In die geval waar NG Kerk-dosente deur die universiteit aangestel word, word die moontlike beroeping van só ’n dosent deur die kieskollege hanteer. Die kieskollege is ook verantwoordelik vir die beroeping van dosente wat op eie koste deur die kerk, ná oorleg met die universiteit, beroep en besoldig word.

3. DOSERENDE PERSONEEL AAN DIE TEOLOGIESE FAKULTEITE WAAR NG KERK-PREDIKANTE OPGELEI WORD

3.1 Aanstelling en beroeping van dosente

Die aanstelling van dosente in die teologiese fakulteite waar predikante vir die NG Kerk opgelei word, kan op een van twee maniere geskied.

3.1.1 Die universiteit kan ’n dosent aanstel ná inspraak deur die kerk soos bepaal in die ooreenkoms tussen die betrokke universiteit en sinode(s). Die kerk kan so ’n dosent kerklik akkrediteer of beroep.

3.1.2 Die NG Kerk sou ook, ná oorleg met die betrokke universiteit, kon besluit om op sy eie ’n NG Kerk-dosent te beroep wat deur die NG Kerk besoldig word en spesifiek die NG Kerk-studente moet onderrig. In hierdie geval word die vakature ook aan die hand van ’n posbeskrywing en profiel bekendgestel in die kerk se amptelike blad. Dit kan gedoen word indien die kerk oordeel dat daar ’n leemte is in die onderrig wat sy studente ontvang.

---

[4] Hieronder ressorteer sake soos die in gevaar stelling van die Kerk se ooreenkoms met die universiteit.

3.2 Vereistes by beroeping

Waar die kerk 'n dosent wat deur die universiteit aangestel is wil beroep, of waar die kerk 'n dosent op eie koste beroep, moet die persoon aan die volgende vereistes voldoen:

3.2.1 Predikant- of proponentsbevoegdheid besit.

3.2.2 Die nodige kwalifikasies vir die betrokke pos besit.

3.2.3 Goeie getuienis aangaande gemeente betrokkenheid, bekwaamheid en godsvrug hê.

3.2.4 Onbetwyfelbare voorstander van die gereformeerde leer wees.

3.3 Prosedure by beroeping

3.3.1 Elke kuratorium neem die leiding by die beroeping van eie dosente.

3.3.2 Prosedure by beroeping van 'n dosent deur die universiteit aangestel:

Indien 'n NG Kerk-dosent reeds deur die universiteit aangestel is, sal daar net een naam op die groslys wees, en word daar óf vir óf teen die persoon gestem. Normaalweg kan só 'n beroep per omsendskrywe afgehandel word.

3.3.3 Prosedure by beroeping van uitsluitlik kerklike besoldigde dosente

3.3.3.1 Elke lid van die kuratorium het die reg om vroegtydig skriftelik 'n nominasie vir 'n vakature in te dien.

3.3.3.2 By die sluitingsdatum vir nominasies suiwer die kuratorium die lys en stel 'n nominasielys op met 'n volledige *curriculum vitae* van elke kandidaat, wat aan die universiteit voorgelê word met die oog op akademiese akkreditering, waarna dit in die hande van lede van die kuratorium gestel word. Hierdie stukke dien as vertroulike inligtingstukke met die oog op die beroeping.

3.3.3.3 Die kieskollege bring 'n beroep uit met inagneming dat aan die bepalinge van die betrokke sinode(s) uitvoering gegee is en die voorwaardes van die universiteit nagekom is.

3.3.3.4 Beide by die beroeping soos in 3.3.2. en 3.3.3 word die naam in die amptelike kerkblad gepubliseer met die oog op approbasie deur die hele kerkverband.

3.3.3.5 Proponente wat as dosente/professore na een van die drie teologiese fakulteite van die Kerk beroep en bevestig word, verkry predikantsbevoegdheid na bevestiging met handoplegging.

4. TEOLOGIESE OPLEIDING

4.1 Toelating

4.1.1 Die begeleidingskommissie roep aan die begin van die akademiese jaar alle voornemende studente wat vir die eerste keer wil inskryf om hulle vir die bediening voor te berei op om voor die kommissie te verskyn ten einde as student met die oog op die evangeliebediening toegelaat te word.

Advies en inligting oor kursusse, akademiese vereistes vir toelating tot die bediening en beurse/lenings word aan voornemende studente gegee.

4.1.2 Die toelating geskied op grond van:

4.1.2.1 'n Skriftelike verklaring van die kandidaat met betrekking tot die redes waarom die evangeliebediening as roeping gekies is asook sy/haar persoonlike geloof en ondervinding van die genade van God.

4.1.2.2 'n Gemotiveerde skriftelike verklaring van die kerkraad aangaande die kandidaat se kerklike meelewing.

4.1.2.3. 'n Onlangse vertroulike verslag van die kandidaat se leraar.

4.1.2.4. 'n Skriftelike verklaring dat die kandidaat se attestaat/bewys van lidmaatskap ingelewer is by die gemeente waar hy/sy lidmaat is.

4.1.2.5. Deurlopende skriftelike verslae aangaande mediese en sielkundige welstand, minstens twee maal tydens studie.

4.2 Akademiese vereistes

4.2.1 Die NG Kerk vereis van sy studente 'n sesjarige opleiding in gereformeerde teologie, wat die verkryging van die gepaardgaande grade insluit. Hierdie sesjarige opleiding moet ten minste 'n tweejarige opleiding in Grieks en Hebreeus, asook 'n praktiese gemeentejaar in die laaste jaar insluit.

4.2.2 Die ander minimum vereistes vir toelating tot die NG Kerk word deur ATTO geformuleer vir onderhandeling deur die onderskeie eksamenkommissies met die fakulteite met die oog op die ontwerp van die akademiese programme.

4.2.3 Wanneer 'n kandidaat die eerste deel van sy/haar teologiese opleiding voltooi het en hom/haar daarna by Stellenbosch, Pretoria of Bloemfontein aansluit, moet sy/haar aansoek vergesel wees van 'n bewys van akademiese kwalifikasies, kerklike meelewing en 'n mediese verslag.

4.2.4 Die NG Kerk vereis dat persone wat toegelaat wil word tot die bediening ten minste die laaste drie jaar van die opleiding voltyds aan een van die kerklik-erkende opleidingsentra moet voltooi. In die geval van tweedeloopbaanstudente en ander hoogs uitsonderlike gevalle kan ATTO, op voorlegging van 'n kuratorium, hiervan afstand doen.

4.3 Vereiste kursusse

4.3.1 Die inhoud van die kursus behels die volgende

4.3.1.1 Ou-Testamentiese Wetenskap

4.3.1.2 Nuwe-Testamentiese Wetenskap

4.3.1.3 Historiese vakke en Kerkreg, insluitende Kerkgeskiedenis van die NG Kerk en Gereformeerde Kerkreg

4.3.1.4 Dogmatologiese en etiese vakke/Sistematiese Teologie

4.3.1.5 Godsdiens- en Sendingwetenskap/Missiologie

4.3.1.6 Praktiese (amptelike) vakke/Praktiese Teologie

4.3.1.7 Spesialisering in ’n bepaalde studiegebied, insluitend ’n verhandeling oor ’n gespesialiseerde onderwerp

4.3.1.8 Enige ad hoc-vereistes kan by die onderskeie fakulteite gestel word

4.3.1.9 Naas bogenoemde kursusse word kandidate se kennis van die Bybel en die belydenisskrifte geëksamineer en hulle taalvaardigheid in Afrikaans getoets.

4.3.2 Klasbywoning

Studente is verplig om die kursusse van die betrokke teologiese fakulteit gereeld by te woon en in die eksamen te slaag.

4.4 Praktykopleiding

Opleiding in bedieningspraktyk geskied hoofsaaklik in die finale studiejaar. Gedurende hierdie jaar word studente opgelei en vir hierdie doel werk studente vir die volle jaar onder toesig van ’n gemeenteleraar. Die inhoud van die gemeentejaar sowel as die aanwysing van gemeentes en begeleiers (supervisors) word deur die fakulteit ná oorlegpleging met die betrokke kuratorium bepaal.

4.5 Proefpreke

Van elke student in die finale jaar word verwag om ’n proefpreek vóór 30 Augustus onder toesig van ’n dosent in ’n gemeente te lewer.

4.6 Praktiese werk

Teologiese studente moet die volgende onderneming onderteken voordat hulle praktiese werk in gemeentes mag doen:

Ek, die ondergetekende, onderskryf hiermee opreg en as voor die Here die leer soos vervat in die Formuliere van Eenheid van die gereformeerde kerke, naamlik die sewe en dertig artikels van die Nederlandse Geloofsbelydenis, die Heidelbergse Kategismus en die Dordtse Leerreëls. Ek verklaar met my hele hart dat ek dit aanvaar en bely as in ooreenstemming met die Woord van God; dat ek die leer getrou sal handhaaf; dat ek my op die bevordering van godsdienskennis, Christelike sedes, orde en eendrag met alle ywer sal toelê; en ek verbind my om, sou dit bevind word dat ek teen enige gedeelte van hierdie verklaring en belofte gehandel het, my aan die uitsprake van die bevoegde kerkvergadering te onderwerp.

5. TOELATING TOT DIE EVANGELIEBEDIENING

Die eksamenkommissie ondersoek kandidate met die oog op toelating tot die evangeliebediening volgens onderstaande prosedures en vereistes.

5.1 Proponentseksamen

5.1.1 **Tyd van eksamen**

Die proponentseksamen word aan die einde van die teologiese studie afgeneem. As tegemoetkoming aan studente kan die eksamen op ’n buitengewone tyd afgeneem word, indien die kuratorium dit nodig ag.

5.1.2 **Omvang van proponentseksamen**

5.1.2.1 Die proponentseksamen bestaan uit ’n ondersoek na die akademiese kennis en bedieningsvaardighede van die studente en word deur die eksamenkommissie van die kuratoria afgeneem.

5.1.2.2 Die ondersoek na die bedieningsvaardigheid word deur die eksamenkommissie gedoen met die oog op die volgende:

5.1.2.2.1 die geskiktheid van die kandidaat om die Kerk ooreenkomstig die Skrif en die Belydenis te dien en sy/haar innerlike gehegtheid aan die leer van die Kerk;

5.1.2.2.2 sy/haar beweegredes om bedienaar van die Woord te word en sy/haar persoonlike godsvrug (soos onder meer verwoord in die Profiel van die Afgestudeerde student);

5.1.2.2.3 sy/haar bekwaamheid in die beoefening van die predikkunde, ook deur mondelinge voordrag wat, indien moontlik, voor ’n lid van die eksamenkommissie gelewer is. Met die oog hierop moet ’n voorgeskrewe proefpreek ’n maand voor die eksamen ingelewer word;

5.1.2.2.4 sy/haar bekwaamheid in die beoefening van pastorale sorg, waarvoor die eksamenkommissie insae het in die vertroulike verslag van die leraar(s) onder wie die student sy/haar praktiese werk in ’n gemeente gedoen het.

5.1.2.2.5 Verder word die geskiktheid van die kandidaat in ’n samespreking tussen die eksamenkommissie en die raad van NG Kerk-dosente bespreek. Die raad van NG Kerk-dosente bevestig skriftelik dat die kandidaat die voorgeskrewe kursusse met vrug gevolg het en die eksamen suksesvol afgelê het; dat onder toesig van ’n diensdoende leraar van die Kerk ondervinding opgedoen het van die vereiste praktiese aspekte van die gemeentelike bediening; dat onder die toesig van een van die dosente ’n proefpreek gelewer is en dat die kandidaat se gedrag onbesproke is.

5.1.3 **Bykomende vereistes**

5.1.3.1 ’n Verklaring van die kerkraad waar die kandidaat sy/haar gemeentejaar doen aangaande kerklike meelewing, die suiwerheid van sy/haar leer, getrouheid, voorbeeldigheid van lewenswandel en die onbesprokenheid van gedrag.

5.1.3.2 Bostaande stukke moet een maand voor die eksamen by die skriba van die Eksamenkommissie ingelewer wees. Die skriba lê by die aanvang van die eksamen die stukke aan die eksamenkommissie voor.

5.1.3.3 Bewys van deurlopende sielkundige evaluering soos deur die kuratorium bepaal.

5.1.4 **Stemming**

Oor die aanbeveling van die kandidaat vir die formele legitimasie word deur ’n volstrekte meerderheid van stemme met geslote stembriefies beslis. Die eksamenkommissie beveel die kandidate wat in die ondersoek geslaag het by die kuratorium aan vir sy

beslissing. Die kuratorium lê die name van die toegelate kandidate aan die Algemene Taakspan Regte vir legitimasie voor.

5.1.5 **Afwysing van ’n kandidaat**

’n Kandidaat wat afgewys is, kan volgens die diskresie van die kuratorium weer op ’n tyd deur die kommissie bepaal, tot die eksamen toegelaat word.

5.2 *Colloquium Doctum* (KO Artikel 5.5.2)

5.2.1 **Vereistes vir toelating**

5.2.1.1 bewys van goeie sedelike gedrag deur middel van ’n getuigskrif uitgereik deur ’n bevoegde instansie;

5.2.1.2 bewys dat hy/sy ’n volledige teologiese kursus gelykstaande aan die sesjarige teologiese opleiding aan ’n teologiese opleidingsinrigting wat deur die NG Kerk erken word, voltooi het;

5.2.1.3 bewys dat hy/sy deur die betrokke sinode/sinodale kommissie ondersoek is met betrekking tot sy persoonlike geloofsekerheid, persoonlike ondervinding van die genade van God, roepingsbewustheid en geskiktheid vir die evangeliebediening.

5.2.1.4 Die kuratorium verwys alle persone wat vir *colloquium doctum* aanmeld, vooraf vir persoonlikheidsevaluering.

5.2.2 **Inhoud van *colloquium doctum***

5.2.2.1 Die *colloquium doctum* is ’n toets van die kandidaat se wetenskaplike bekwaamheid, asook sy/haar kennis van die Gereformeerde teologie en sy/haar gehegtheid aan die leer van die Kerk. Dié ondersoek kan mondeling of skriftelik afgeneem word.

5.2.2.2 Elke eksamenkommissie moet ’n voorgeskrewe bestek aan kandidate vir *colloquium doctum* voorsien, sodat die leergehegtheid en die kennisvaardigheid van die kandidate onder andere aan die hand daarvan getoets kan word.

5.2.3 **Afwysing by die *colloquium doctum***

Indien iemand by die *colloquium doctum* deur die betrokke eksamenkommissie afgewys word, mag hy/sy hom/haar na ses maande weer aanmeld vir herondersoek.

5.2.4 **Aanbeveling vir legitimasie**

Nadat *colloquium doctum* tot bevrediging van die eksamenkommissie afgelê is, word die kandidaat by die kuratorium vir sy/haar beslissing aanbeveel. Die kuratorium lê die naam van die kandidaat aan die Algemene Taakspan Regte voor vir legitimasie.

5.3 Legitimasie

5.3.1 Die Algemene Taakspan Regte behartig die legitimasie van goedgekeurde kandidate (KO Artikel 6). Hierdie taakspan sien toe dat die legitimasieverklaring afgelê en onderteken word.

5.3.2 **Plegtige toelating**

Die geëksamineerde word met ’n gepaste woord deur die aktuarius van die Algemene Sinode of ’n lid van die Algemene Taakspan Regte tot die evangeliebediening toegelaat. In die reël geskied dit by geleentheid van ’n openbare kerklike byeenkoms wat vir die doel as

afsluiting van die jaar se werksaamhede in oorleg met die kuratorium gereël is. 'n Akte van Legitimasie namens die Algemene Sinode, onderteken deur twee lede van die Algemene Taakspan Regte, word aan hom/haar uitgereik. Die gelegitimeerde kry die bevoegdheid van proponent.

5.3.3 **Kennisgewing in die amptelike blad**

Van sy/haar legitimasie word in die amptelike blad van die Kerk kennis gegee.

5.3.4 **Die bevoegdhede van 'n proponent**

Die bevoegdheid van 'n proponent word gereël deur die reglement vir die bevoegdheid van predikante en proponente van die Algemene Sinode. (Kyk Reglement 3: 3).

5.3.5 **Studente wat in die buiteland studeer het**

Studente van die NG Kerk wat in die buiteland studeer het, moet ook die proponentseksamen aflê voordat hulle gelegitimeer kan word.

5.3.6 **Eise vir legitimasie van predikante of proponente uit ander kerke**

'n Predikant van 'n ander kerk wat begeer om tot die bediening in die NG Kerk toegelaat te word, dien skriftelik 'n gemotiveerde aansoek in by die kuratorium van een van die teologiese fakulteite waar predikante vir die NG Kerk opgelei word. Hierdie aansoek moet vergesel wees van die getuienis van die ring van die NG Kerk binne wie se grense hierdie persoon as predikant in die bediening is, of woon (indien nie meer in die aktiewe bediening nie) en/ of van die kerk of gemeente van waaruit hy kom. Die kuratorium bepaal watter aanvullende opleiding nodig is, indien enige. Lidmaatskap van 'n gemeente van die NG Kerk word vereis voor enige verdere handeling. In die geval van aanvullende opleiding word so 'n persoon normaalweg saam met ander studente en na suksesvolle voltooiing van die vereiste studie gelegitimeer. Indien geen verdere aanvullende opleiding vereis word nie, word die persoon na *colloquium doctum* op die gebruiklike wyse gelegitimeer.

5.3.7 **Persone uit inrigtings van erkende kerke**

'n Persoon wat 'n volledige of gedeeltelike teologiese opleiding aan inrigtings van erkende kerke gevolg het, en wat na die eise van lidmaatskap van 'n gemeente van die NG Kerk gehandel het, word deur die kuratorium in oorleg met die raad van NG Kerk-dosente aanbeveel nadat bewys gelewer is dat die opleiding van die betrokke kandidaat beantwoord aan vereistes wat gelykstaande is aan die standaard van opleiding van die NG Kerk. 'n Sodanige aansoeker word dan toegelaat om die deel van die opleiding wat nog ontbreek, aan te vul om te voldoen aan die vereistes van 'n volledige kursus en mag, na aflegging van die proponentseksamen (gewysig volgens die bepaalde omstandighede) gelegitimeer word.

5.3.8 **Persone uit inrigtings van nie-erkende kerke**

Van persone wat 'n volledige of gedeeltelike teologiese opleiding aan inrigtings van nie-erkende kerke gevolg het, word verwag om die vereiste teologiese studie aan een van die fakulteite waar predikante van die NG Kerk opgelei word, te voltooi.

5.3.9 **Persone uit nie-kerklike inrigtings of fakulteite**

'n Persoon wat sy teologiese opleiding geheel of gedeeltelik aan 'n inrigting/fakulteit wat nie aan die Kerk verbind is nie en waar die NG Kerk geen inspraak by die aanstelling van dosente of by die keuring, toesig, dissipline, opleiding en begeleiding van studente het nie, moet die vereiste teologiese kursus aan een van die teologiese fakulteite waar predikante van die NG Kerk opgelei word, voltooi alvorens hy/sy gelegitimeer kan word.

6. BYKOMENDE SINODALE BEPALINGE

Die betrokke sinode(s) wat verantwoordelikheid vir die teologiese opleiding aanvaar, kan na gelang van plaaslike omstandighede en verhoudinge met die universiteite verdere bepalinge neerlê, op voorwaarde dat dit nie in stryd is met die besluite van die Algemene Sinode soos in hierdie Reglement vervat nie.

7. PLEGTIGE LEGITIMASIE-VERKLARING VAN DIE NEDERDUITSE GEREFORMEERDE KERK

Ek, die ondergetekende, ..., oortuig van my roeping deur die Here en toegelaat tot die openbare bediening van die Woord in die Nederduitse Gereformeerde Kerk, verklaar hiermee voor die Here

1. dat ek glo dat die leer soos vervat in die drie algemene belydenisskrifte en die drie Formuliere van Eenheid - naamlik die Nederlandse Geloofsbelydenis (Confessio Belgica), die Heidelbergse Kategismus en die Dordtse Leerreëls, ooreenkom met die Woord van God;
2. dat ek hierdie leer getrou sal verkondig en uitleef;
3. dat ek alle dwalinge wat met hierdie leer in stryd is, sal weerlê en alles in my vermoë sal doen om dit uit die Kerk te weer;
4. dat, indien ek later enige beswaar of ander insig oor die leer ontwikkel, ek dit nie sal leer of bevorder voordat ek dit aan 'n bevoegde kerkvergadering vir 'n beslissing voorgelê het nie;
5. dat ek my aan die orde van die NG Kerk sal hou;
6. dat ek, om beroep te word, volgens die *Kerkorde* en besluite van die Nederduitse Gereformeerde Kerk sal optree;
7. dat ek my op die uitbreiding van die Koninkryk van God sal toelê deur die bevordering van die kennis van, vertroue in en gehoorsaamheid aan die Drie-enige God;
8. dat ek myself verbind tot voortgesette bedieningsontwikkeling.

Ek verbind my deur my handtekening tot al die voormelde.

_____

Geteken te _____op hierdie _____ dag van 20_

Geteken in my teenwoordigheid: _____

(Namens die Algemene Taakspan Regte)

8. VOORTGESETTE BEDIENINGSONTWIKKELING (VBO)

8.1 Die kommissie wat voortgesette bedieningsontwikkeling koördineer en die Algemene Sinode ten opsigte van beleid adviseer, is ATTO.

8.2 Op grond van die besluite van die Algemene Sinode is dit onontbeerlik vir alle predikante om gereeld kursusse en programme in voortgesette bedieningsontwikkeling te volg.

8.3 Elke kuratorium sien toe dat voortgesette bedieningsontwikkeling tot bevrediging van die kerk aangebied word.

8.4 'n Verteenwoordiger van die VBO-Forum dien in ATTO.

16. REGLEMENT VIR TENTMAKERBEDIENING

1. BESTAANDE POSTE

1.1 Indien ’n gemeente nie finansieel in staat is om ’n bestaande predikantspos langer ten volle te dra nie, mag daar met inagneming van Artikel 7.6 en die besluite by *Kerkorde* Artikel 12 (bedryfsvereistes) tot ’n tentmakerbediening oorgegaan word.

2. NUWE POSTE

2.1 Indien ’n gemeente ’n behoefte het aan ’n verdere leraarspos in die gemeente, maar nie in staat is om ’n volle predikantspos te dra nie, mag daar tot die beroeping van ’n leraar vir tentmakerbediening oorgegaan word.

3. PROSEDURE VIR IMPLEMENTERING

3.1 Indien ’n kerkraad ’n bestaande gevulde pos na ’n tentmakerbediening wil omskep, beding die kerkraad ’n gewysigde diensooreenkoms met die betrokke leraar. ’n Verteenwoordiger van die ring is in adviserende hoedanigheid deel van hierdie onderhandelinge.

3.2 Indien ’n kerkraad oorgaan tot die omskepping van ’n bestaande vakante pos na tentmakerbediening of die skepping van ’n nuwe pos vir tentmakerbediening, vervat die kerkraad die vereistes, voorwaardes en diensvoordele verbonde aan die pos in ’n konsepooreenkoms. ’n Verteenwoordiger van die ring adviseer die kerkraad hierin.

3.3 Die Kerkraad bring ’n beroep in ooreenstemming met die voorgeskrewe kerklike bepalings en by wyse van ’n groslys uit. Die kerkraad sien toe dat die vereistes van die plegtige legitimasieverklaring nagekom word en dat daar geen ooreenkoms of afspraak is nie. By oorweging en aanvaarding van die beroep, word uitvoering gegee aan *Kerkorde* Artikel 7.4 - 7.8.

4. SAKE WAT DIE AANDAG VAN DIE KERKRAAD MOET GENIET BY DIE IMPLEMENTERING VAN TENTMAKERBEDIENING

4.1 ’n Tentmakerspos moet die karakter van ’n gewone leraarspos vertoon. ’n Tentmaker is ’n gemeenteleraar wat deeltyds, soos ooreengekom, die ampspligte van Artikel 9 van die *Kerkorde* onder lidmate van die gemeente of onder ander persone binne die gemeentegrense vervul.[5]

4.2 Die kerkraad moet te alle tye daarteen waak dat ’n tentmakerspos geskep en/of misbruik word bloot vir die verkryging/behoud van

---

[5] Die begrip 'deeltyds' verwys na die bediening van 'n leraar wat in 'n bepaalde gemeente bevestig is en wat volgens diensooreenkoms vir 'n vasgestelde gedeelte van sy tyd slegs 'n gedeelte van sy lewensonderhoud van die gemeente ontvang.

predikantsbevoegdheid of om sitting in kerklike vergaderinge te verkry.

4.3 Tentmakersposte mag nie meer wees as die voltydse leraarsposte van die gemeente nie, tensy die gemeente slegs 'n tentmakerspos het.[6]

4.4 By die oorweging van 'n tentmakerspos, bepaal die kerkraad of dit nie eerder 'n pos vir pastorale hulp moet wees nie.[7]

4.5 Die kerkraad lewer voor die implementering van tentmakerbediening waarborg van genoegsame finansiële voorsiening vir die gemeente se kontraktuele deel van die tentmaker se lewensonderhoud. As 'n bedienaar van die Woord binne of buite die gemeente ondersteuners moet werf om in die gemeente se kontraktuele bydrae tot sy/haar lewensonderhoud te voorsien, kan dit nie as tentmakerbediening geag word nie (vgl. KO Art. 13).

4.6 Tentmakerbediening staan met die werksaamhede van die gemeente in direkte verband. Dit mag nie gebruik word as dekmantel om 'n eie bediening of gevestigde praktyk of afsonderlike werksaamheid buite gemeenteverband te vestig of voort te sit nie.

4.7 Die tentmaker beoefen sy/haar bediening deurentyd ooreenkomstig KO Art. 9 van die *Kerkorde*.

4.8 Die Kerkraad sien toe dat 'n tentmaker se pensioenvoorsiening in orde is.

4.8.1 Indien 'n tentmaker ook in diens van 'n ander werkgewer staan, kan hy/sy met vooraf toestemming van die trustees van die sinodale pensioenfonds ten volle by die ander werkgewer se wetlik-goedgekeurde pensioenskema, groeplewensdekking en/of mediese fonds inskakel.

4.8.2 Indien 'n tentmaker nie in diens van 'n ander werkgewer staan nie, of in diens staan van 'n ander werkgewer wat nie oor 'n wetlik-goedgekeurde pensioenskema, groeplewensdekking en/of mediese fonds beskik nie, moet die tentmaker by die betrokke sinodale pensioenfonds, groeplewensdekking en/of mediese fonds inskakel. Die pensioenaandeel en/of lidmaatskap van die groepversekerings- en/of mediese fonds word deur die kerkraad geadministreer. Tentmakers mag by hulle eggenoot se mediese fonds by 'n ander werkgewer inskakel indien so versoek word.

4.9 **Die wyse van diensbeëindiging**

Soos enige voltydse predikant in kerkdiens word 'n tentmaker se verbintenis met 'n gemeente kontraktueel vasgestel tot op die datum waarop 'n beroep na 'n ander gemeente/werkkring aanvaar

---

6 Die begrip 'voltyds' verwys na die bediening van 'n leraar wat in 'n bepaalde gemeente bevestig is en wat volgens dienskontrak sy volle lewensonderhoud van die gemeente ontvang.

7 'n Pos vir pastorale hulp, byvoorbeeld proponent of emeritus, moet nie beskou word as 'n tydelike leraarspos nie, maar as 'n pos vir 'n kontrakwerker met 'n vooraf vasgestelde dienstermyn. Sodanige werkkragte word nie beroep en in die gemeente bevestig nie.

(demissie) word of totdat die vasgestelde aftree-ouderdom (emeritaat) bereik is. Ander wyses van diensbeëindiging, soos van toepassing op ’n predikant wat ten volle deur ’n gemeente versorg word, is ook op ’n tentmaker van toepassing.

4.10 **Dienskontrakte met die ander werkgewer(s)**

By die aangaan van ’n diensooreenkoms met ’n tentmaker, bepaal die kerkraad sy voorwaarde(s) vir die tentmaker se diens aan die ander werkgewer(s). Die aangaan van alle toekomstige diensooreenkomste met ander werkgewers, moet vooraf deur die kerkraad goedgekeur word.

5. AFVAARDIGING NA MEERDERE VERGADERINGS

Kerkrade behoort nie onderskeid te maak tussen ’n tentmaker en ’n ander leraar wanneer die afvaardiging van ’n gemeente na meerdere vergaderings aangewys word nie, tensy verpligtinge deur die ander werkgewer opgelê, dit verhinder.

18. DIE NEDERDUITSE GEREFORMEERDE KERK EN ANDER CHRISTELIKE KERKE EN GROEPE

1. BEPALING VAN DIE VERHOUDING TOT ANDER KERKE EN GROEPE

1.1 Die Woord van God is die primêre maatstaf en basis by die bepaling van die NG Kerk se houding teenoor en verhouding tot ander kerke en godsdienstige groepe.

1.2 Hoe 'n kerk die Bybel verstaan, die hoofsaak van die boodskap van die Bybel interpreteer en dit op die lewe toepas, staan uitgedruk in die kerk se belydenisskrif(te).

1.3 Die belydenisgrondslag wat die NG Kerk onderskryf en waaraan hy hom gebonde ag, is:

1.3.1 Die drie ekumeniese belydenisse, nl. die Apostoliese Geloofsbelydenis, die Geloofsbelydenis van Nicea en die Geloofsbelydenis van Athanasius, wat die NG Kerk met die meeste ander Christelike kerke deel.

1.3.2 Die drie Formuliere van Eenheid, nl. die Nederlandse Geloofsbelydenis, die Heidelbergse Kategismus en die Dordtse Leerreëls, wat die NG Kerk met 'n aantal gereformeerde kerke deel en wat die eiendomlike van die NG Kerk is.

1.4 Die NG Kerk se belydenisgrondslag is ondergeskik aan die Bybel en moet steeds daaraan getoets word.

1.5 Dit is nie voldoende dat 'n belydenis op papier staan of dat iemand dit op 'n stadium in die verlede onderskryf het nie. Daar moet ook gevra word of 'n bepaalde kerk en sy lidmate hulle daardeur gebonde ag en of die belydenis in 'n godvrugtige lewe konkreet word.

1.6 Die gesamentlike kriteria vir bepaling van die NG Kerk se houding teenoor en verhouding tot ander kerke en groepe is dus die wil van God Drie-enig soos in die Bybel weergegee, en weerspieël in

* die Belydenis
* die *Kerkorde*
* die erediens
* die Christelike lewenswandel, diens en getuienis.

(Vgl. Agenda van die Algemene Sinode 1994 bl. 66 punt 14.2.1 tot 14.2.5 vir 'n bespreking van dié kriteria).

2. GROEPERINGE VAN DIE CHRISTENDOM

2.1 Om kerke en Christelike groepe in te deel, is moeilik omdat sekeres in meer as een kategorie pas en ander nêrens. Verder moet daar rekening gehou word met die feit dat kerke nie staties is nie, maar gedurig besig is om te verander en dat sekere kerke gekenmerk word deur 'n patroon van wyduiteenlopende modaliteite wat onder een struktuur gehuisves word. Oor die aard en graad van die NG Kerk se verhouding tot onderstaande kerke word deur die Algemene Sinode beslis (vgl. ook 3.1.2, 3.1.4, 3.2 en 3.3).

2.2 Hier word uitgegaan van die groot groeperinge van die Christendom soos dit in die geskiedenis ontvou het, nl.

2.2.1 **Gereformeerde kerke**

Waaronder die Familie van NG Kerke, die Gereformeerde Kerke in Suid-Afrika, die Nederduitsch Hervormde Kerk van Afrika, die Afrikaanse Protestantse Kerk, die Presbiteriaanse Kerke, die Church of England in Southern Africa en die Congregational Church.

2.2.2 **Ander Protestantse kerke**

Waaronder die Lutherse kerke, die Church of the Province of South Africa (die Anglikaanse Kerk), die Methodist Church, die Baptiste Kerke (in onderskeiding van die Hatfield Christian Church/Centre) en die Evangelies Gereformeerde Kerk.

2.2.3 **Pinkster en Charismatiese kerke**

Die pinkstergroepe, bv. die Apostoliese Geloofsending van Suid-Afrika, die Volle Evangelie Kerk, die Pinkster Protestantse Kerk en die Assemblies of God. Charismatiese groepe, bv. die Hatfield Christian Church/Centre en Rhema. Ander, bv. die Kerk van die Nasarener en die Sewende Dag Adventiste.[8]

2.2.4 **Nie-Reformatoriese Kerke**

Waaronder die Rooms Katolieke Kerk en die Oosters Ortodokse Kerke.

2.2.5 **Afrika Onafhanklike Kerke**

2.2.6 **Ander groepe**

Waaronder die Jehovasgetuies, die Christian Science, die Church of Jesus Christ of the Latter Day Saints (die Mormone) en die Apostelkerke (die Ou Apostel Kerk, die Nuwe Apostel Kerk, die Apostel Eenheid, die Twaalf Apostels, ensovoorts).

3. PRAKTIESE TOEPASSING VAN DIE KRITERIA

3.1 **Samewerking met ander Christelike kerke**

3.1.1 Die NG Kerk stel hom ten doel om op verantwoordelike wyse, sonder prysgawe van die eie standpunt, met ander Christelike kerke saam te werk ter bevordering van die Koninkryk van God.

3.1.2 Die graad en wyse van samewerking sal in elke geval bepaal word deur die graad van ooreenstemming ten opsigte van belydenis, *Kerkorde*, erediens en die Christelike lewenswandel van die betrokke kerk (vgl. 1.6 hierbo).

3.1.3 Ekumene moet deur alle kerkvergaderinge beoefen word te wete die Algemene Sinode, sinodes, ringe en kerkrade. Dit is nodig om te beklemtoon dat plaaslike ekumene op die agenda van elke kerkraad moet bly.

3.1.4 Die Algemene Sinode bepaal die beleid oor die aard en graad van ekumeniese verhoudinge (vgl KO Artikel 70 en gepaardgaande Besluit).

---

[8] Hierdie twee kerke word vir praktiese redes hier geplaas.

3.2 **Verlening van kerklike voorregte sonder oordrag van lidmaatskap**

3.2.1 **Die doop**

3.2.1.1 Die doop word aan kinders van lidmate van kerke uit die eerste vier groeperinge, wat nie die verbondsdoop verwerp nie, bedien, mits hulle skriftelike verlof daartoe van die betrokke kerkraad of instansie van die kerk waaraan hulle behoort, ontvang het.

3.2.1.2 Lidmate van kerke uit die eerste vier groeperinge wat nie die verbondsdoop verwerp nie, kan, met toestemming van hulle eie kerkraad en na die dooponderhoud, toegelaat word om saam met hulle eggenoot/eggenote, wat lidmaat van die NG Kerk is, by te staan by die doopbediening van hulle kinders en ook op die vrae te antwoord.

3.2.1.3 Lidmate van kerke wat die verbondsdoop verwerp, persone uit groepering 5 en 6, asook mense wat Christus bely, maar nie formeel aan ’n kerk behoort nie, kan na die dooponderhoud toegelaat word om saam met hulle eggenoot/eggenote, wat lidmaat van die NG Kerk is, by te staan by die doopbediening van hulle kinders sonder dat die vrae aan hulle gestel word en hulle daarop moet antwoord.

3.2.1.4 Die kerkraad van ’n NG gemeente kan aan lidmate toestemming verleen om hulle kinders in ’n gemeente van ’n kerk uit die eerste twee groeperinge (vgl 2.2.1 en 2.2.2 hierbo) te laat doop.

3.2.2 **Die nagmaal**

3.2.2.1 In gemeentes van die NG Kerk mag besoekers die nagmaal gebruik op voorwaarde dat hulle toegang en vrymoedigheid daartoe in hulle eie gemeentes het.

3.2.2.2 Die volgende sou as moontlike voorbeeld kon dien van ’n uitnodiging tot deelname aan die nagmaal:

'Aangesien die kerk van Christus meer omvattend is as slegs hierdie gemeente word elkeen van u wat u persoonlike verlossing in Jesus Christus gevind het, in u eie gemeente toegang tot die nagmaal en vrymoedigheid daartoe het en wat u kan vereenselwig met die leer oor die nagmaal, soos dit in die formulier aan u voorgehou is, uitgenooi om aan hierdie nagmaalsfees deel te neem. Wie egter die genadewerk van God minag en tog deelneem, eet en drink ’n oordeel oor hulle self'.

3.2.2.3 In ekumeniese verhoudinge op sowel gemeentelike as sinodale vlak word wedersydse toeganklikheid al dan nie van die betrokke kerke bespreek en dienooreenkomstige gedragswyses bepaal.

3.2.2.4 Lidmate van ’n NG gemeente kan op besoek in ’n ander kerk nagmaal gebruik indien daardie kerk dit toelaat. Lidmate behoort dus voortdurend ingelig te word oor die sin van die nagmaal en die implikasies wat dit het vir die wyse waarop ’n mens as nagmaalsgas in ander gemeentes en kerke optree. Hierdie inligting kan verskaf word deur die prediking, die inkleding van die liturgie en die kategese.

3.3 **Oorkoms na ’n Nederduitse Gereformeerde Gemeente**

3.3.1 **Algemeen**

3.3.1.1 Geloof in die God van die Heilige Skrif soos dit in die Formuliere van Eenheid tot uitdrukking kom, is die enigste voorwaarde om aan ’n NG gemeente as gemeente van Christus te behoort.

3.3.1.2 Lidmaatskap van alle NG gemeentes is oop vir enige gelowige wat die belydenis van hierdie kerk aanvaar.

3.3.1.3 Die opneem van lidmate uit ander kerke is in beginsel en praktyk ’n gemeentelike aangeleentheid wat onder die toesig van die kerkraad en in ooreenstemming met die amptelike orde reëlings plaasvind.

3.3.1.4 In elke geval waar iemand uit ’n ander kerk of groep na ’n NG gemeente wil oorkom/terugkom, moet ’n deeglike pastorale gesprek gevoer word oor alle aspekte van die leer en lewe van so iemand (vgl. hier ook 1.6 hierbo) en oor die beweegredes vir die aansoek.

3.3.1.5 Tydens hierdie pastorale gesprek moet rekening gehou word met die feit dat nie alle lede van ’n bepaalde kerk dieselfde geestelike ingesteldheid en geestelike peil het of dieselfde opvattinge huldig nie.

3.3.2 **Aanvaarding van doop**

3.3.2.1 Die doop van persone uit ander kerke word aanvaar mits dit

* geskied het in die Naam van die Vader en die Seun en die Heilige Gees;
* met water bedien is, en
* bedien is deur ’n persoon wat afgesonder is vir die bediening van die Woord en die sakramente.

3.3.2.2 Die doop van persone wat in een van die Apostelkerke (waaronder die Ou Apostel Kerk, die Nuwe Apostel Kerk, die Apostel Eenheid en die Twaalf Apostels) gedoop is, word nie aanvaar nie.

3.3.3 **Belydende lidmaatskap**

3.3.3.1 In die pastorale gesprek met persone wat uit kerke uit die eerste twee groeperinge van kerke na ’n NG gemeente wil oorkom, word gelet op punte van verskil in leer en lewe sodat die persoon die leer van die NG Kerk heelhartig kan onderskryf.

3.3.3.2 Van persone uit kerke uit groepering 3 en 4 word naas die pastorale gesprek ook gedeeltelike of volledige onderrig met belydenis van geloof voor ’n kommissie van die kerkraad of voor die gemeente vereis.

3.3.3.3 Persone uit die vyfde en sesde groeperinge moet ’n deeglike kategese deurloop en openbare belydenis van geloof aflê.

19. REGLEMENT VIR DIE VERLOF VAN PREDIKANTE EN SINODALE AMPTENARE

(Sinodale amptenare hierna predikante genoem)

1. JAARLIKSE VERLOF

1.1 Kerkrade/kommissies reël en notuleer verlof waarop die predikant soos ooreengekom jaarliks geregtig is, met inagneming van die besondere omstandighede van die gemeente en advies wat van tyd tot tyd deur die ATDV gegee word. Ongereelde werksure, werksdruk en gesinsomstandighede word ook in ag geneem. 'n Minimum van 30 dae en 'n maksimum van 42 kalenderdae verlof per jaar kan toegeken word..

1.2 Verlof val 'n predikant *pro rata* vanaf bevestiging (diensaanvaarding) toe.[9]

1.3 Verlof kan oorgedra word na 'n volgende jaar, onderhewig aan die bepaling dat:

1.3.1 'n predikant in enige stadium slegs 30 dae opgehoopte verlof tot krediet mag hê;

1.3.2 'n maksimum van 30 dae opgehoopte verlof[10] by diensbeëindiging uitbetaalbaar is. Vir die berekening van die waarde van die verlof geld lewensonderhoud en alle toelaes, met die insluiting van behuisingsvoordele.[11]

2. SIEKTEVERLOF

2.1 Kerkrade/kommissies kan aan predikante siekteverlof met volle lewensonderhoud en toelaes toestaan:

2.2.1 120 dae siekteverlof word in siklusse van 3 jaar toegestaan.

2.2.2 In die geval van oorskryding van toegekende siekteverlof binne 'n siklus van drie jaar, kan 'n werknemer kies om enige vakansieverlof tot sy/haar beskikking aan te wend vir siekteverlof. Indien geen toegekende siekteverlof of vakansieverlof meer vir 'n werknemer beskikbaar is nie en die werknemer steeds deur swak gesondheid verhinder word om sy/haar werksaamhede doeltreffend te verrig, kan so 'n werknemer aansoek doen vir verdere siekteverlof en in die geval waar so 'n aansoek goedgekeur word neem die werkgewer 'n besluit oor vergoeding vir daardie tydperk.

2.2.3 In die geval van 'n werknemer wat aansoek doen om verdere siekteverlof soos hierbo bedoel kan die werkgewer, benewens deur

---

9 Dit beteken dat 'n predikant na een jaar diens reeds 12 dae verlof moes geneem het, sodat daar nie meer as 30 dae opgehoop word nie.

10 Sien die Wet op Basiese Diensvoorwaardes, 1997, hoofstuk 3, artikel 20. In ander state geld die wetgewing wat daar van toepassing is.

11 Opgehoopte verlof is ongebruikte verlof van die vorige jaar of jare. Ander regsgeldige verlof is die *pro rata*-deel van die huidige jaar se verlof wat nog nie gebruik is nie. Albei is uitbetaalbaar by diensbeëindiging.

te oorweeg om die aansoek vir verdere siekteverlof goed te keur of af te keur, ook oorweeg om 'n gepaste alternatiewe reëling te tref.

2.2.4 By 'n aansoek om siekteverlof vir meer as 3 dae kan die werkgewer aandring op 'n verslag van 'n geregistreerde mediese praktisyn in sodanige bewoording wat die werkgewer in staat stel om:

* te bepaal dat die applikant nie in 'n geskikte toestand van gesondheid verkeer om sy/haar pligte te verrig nie; en
* dat die tydperk van verlof waarvoor aansoek gedoen word, vir die herstel van sy/haar gesondheid nodig is.

2.2.5 Die werkgewer sal die reg hê om 'n mediese sertifikaat deur 'n geneesheer, op koste van die werkgewer te verkry, voordat siekteverlof goedgekeur word, indien hy van mening is dat die omstandighede dit regverdig.

2.2.6 Indien die siekteverlof 120 dae oorskry, word die advies van die ringskommissie ingewin met die oog op die voortgang van die Evangeliebediening in die gemeente.

3. LANGVERLOF

3.1 Predikante is bo en behalwe verlof, met goedkeuring van die kerkraad/kommissie, geregtig op langverlof onderhewig aan die volgende voorwaardes:

3.1.1 Ná verloop van drie jaar in dieselfde werkkring is 'n predikant geregtig op 30 dae langverlof;

3.1.2 Langverlof word daarná bereken op die basis van 10 dae per jaar diens;

3.1.3 'n Predikant mag in enige stadium slegs 90 dae langverlof tot krediet hê;

3.1.4 Langverlof kan nie van een gemeente/werkkring na 'n ander oorgedra word nie;

3.1.5 Langverlof kan slegs in periodes van 30 dae of langer geneem word, tensy met die kerkraad/kommissie anders gereël word.

3.1.6 Die waarde van die helfte van uitstaande regsgeldige langverlof (lewensonderhoud en alle toelaes met insluiting van die behuisingsvoordele) is met die goedkeuring van die kerkraad/kommissie, slegs by diensbeëindiging uitbetaalbaar.

4. STUDIEVERLOF

4.1 Studieverlof is 'n vergunning en werkgewers en predikante moet in die lig van plaaslike omstandighede ooreenkom oor studieverlof.

4.2 Indien die studietydperk langer as ses maande duur, is 'n predikant verplig om demissie by die werkgewer aan te vra.

4.3 Die predikant tref self reëlings met die Algemene Taakspan Regte met betrekking tot behoud van bevoegdheid indien van toepassing.

4.4 Predikante is verplig om eers opgehoopte verlof te gebruik voordat hulle kan aanspraak maak op studieverlof. 'n Werknemer kan aansoek doen om 'n terugskrywing op verlof, vir verlof wat hy/sy vir

toepaslike studiedoeleindes gebruik het, mits in ’n kursus(se) wat vooraf deur die werkgewer goedgekeur is, geslaag is.

4.5 Wanneer die werkgewer ’n predikant verplig om opleiding te ondergaan (bv. VBO) of om ’n kursus/predikantekonferensie by te woon, geld dit nie as studieverlof of gewone verlof nie.

5. KRAAMVERLOF

5.1 ’n Vrou in die amp as predikant is geregtig op minstens 4 opeenvolgende maande kraamverlof. So ’n predikant kan met kraamverlof begin vanaf 4 weke voor die verwagte datum van geboorte, tensy anders ooreengekom.

5.2 Die predikant ontvang gedurende kraamverlof volle lewensonderhoud en toelaes, minus die bedrag wat sy uit die Werkloosheidsversekeringsfonds kan kry.

6. OPENBARE VAKANSIEDAE

’n Predikant is geregtig op openbare vakansiedae. Indien die predikant ’n diensverpligting het, kom die predikant en werkgewer ooreen op ’n gepaste reëling.

7. VERLOF VIR GESINSVERANTWOORDELIKHEID

’n Predikant is, met die oog op gesinsverantwoordelikhede, geregtig op 3 dae menslikheidsverlof per jaar, wat nie oploopbaar is nie.

KERKORDELIKE RIGLYNE EN FUNKSIONELE BESLUITE

RIGLYNE

1. BEGINSELS, BESLUITE, RIGLYNE EN HANDLEIDINGS

1. As gereformeerdes aanvaar ons die Skrif as hoogste *norm*.
2. Uit die Skrif lei ons sekere beginsels af.
3. Wanneer ’n *beginsel(s)* en die daaruit voortvloeiende *standpunt* tot ’n geheel saamgevoeg word om ’n program/gedragslyn vir optrede in die kerklike lewe aan te dui, kan van ’n *beleid* gepraat word.
4. Daar kan tussen twee soorte besluite deur kerkvergaderings onderskei word, naamlik:
   * besluite wat gebiedend/voorskriftelik van aard is; en
   * besluite wat aanwysend/rigtinggewend van aard is.

4.1 **Voorskriftelike besluite (waaronder *Kerkorde*, bepalings en reglemente)**

4.1.1 Voorskriftelike besluite kom dikwels voor in die vorm van *Kerkorde*-artikels, bepalings by die *Kerkorde* en reglemente, maar besluite wat nie spesifiek aandui dat dit ’n "reglement" is nie, is nie daarom nie-voorskriftelik of van enige mindere gesag nie. ’n Spaarsamige gebruik van bewoordings soos "die sinode keur die volgende as reglement/riglyn/beleid goed" ten gunste van "die sinode besluit" sal help om groter duidelikheid te bring en sal voorkom dat "gewone" besluite gesien word as "mindere" besluite.

4.1.2 Alle besluite is voorskriftelik, tensy die woordgebruik of algemene samehang die teendeel aandui.

4.2 **Aanwysende besluite (waaronder riglyne en handleidings)**

4.2.1 Riglyne vir die uitvoering van 'n kerklike beleid word deur aanwysende besluite gegee. (Vgl DCG Fourie: *Die Gesag van kerkvergadering* in Die Kerkbode 24 Desember1980, bl 805).

4.2.2 ’n *Riglyn* dui die weg aan waarlangs/wyse waarop ’n saak/beleid prakties toegepas of uitgevoer kan word. *Daar is ruimte vir diskresie om aanpassings te maak*, mits daar nie afgewyk word van die beginsels waarvan uitgegaan word of die beleid wat vasgelê is nie. (Tussen ’n riglyn en ’n leidraad is daar nie ’n werklike verskil nie).

4.2.3 ’n *Handleiding* is die uiteensetting van ’n reeks riglyne, reëls of prosedurestappe wat gevolg moet word by die hantering van ’n sekere soort saak. Waar ’n handleiding egter nie elke stap wat gevolg moet word voorskryf nie, kan daar ruimte vir aanwending van diskresie wees mits die doelwit wat gestel word bevredigend bereik word en geeneen van die neergelegde reëls oortree word nie.

(Handelinge 1994, bl. 457, 2)

2. RIGLYNE VIR DIE BESLEGTING VAN KERKLIKE GESKILLE

1. Ampsdraers en lidmate poog allereers om onderlinge konflik op ’n persoonlike en pastorale wyse op te los.
2. ’n Kerkvergadering kan, waar konflik onder sy aandag kom, persone benoem om die oplossing daarvan te begelei.
3. Oplossing word bereik wanneer:

3.1 ’n alternatief as oplossing vir die probleem gevind is wat vir al die betrokkenes aanvaarbaar is, of

3.2 die betrokkenes ooreenkom om ruimte vir mekaar te maak om van mekaar te kan verskil en met mekaar versoen.

4. In die hantering van konflik geld onder meer die volgende:

4.1 Duidelikheid moet verkry word oor die presiese aard en omvang van die konflik.

4.2 Alle betrokkenes moet volle geleentheid kry om hulle siening van die saak te stel.

4.3 Die begeleier(s) tree altyd so op dat hy/sy nie by die konflik betrokke raak nie.

4.4 Alle betrokkenes behoort hulle volle samewerking te gee om ’n oplossing te bereik.

4.5 Die begeleiers rapporteer aan die kerkvergadering wat hulle benoem het.

4.6 ’n Kerkvergadering kan ook ’n ander kerkvergadering vra om die hantering van die konflik oor te neem.

(Handelinge 1998, bl. 462, 2.10)

3. RIGLYNE VIR DIE BEDIENING VAN DIE NAGMAAL BUITE DIE EREDIENS

1. Dit is die verantwoordelikheid van die plaaslike kerkraad om toe te sien dat die nagmaal ordelik en in ooreenstemming met die Skrif geskied.
2. Die nagmaal word, behalwe by hoë uitsondering, in ’n erediens bedien.
3. Die kerkraad besluit oor die bediening van die nagmaal in sulke uitsonderlike gevalle.
4. Die volgende algemene riglyne word deur die kerkraad gehandhaaf in die bediening van die nagmaal buite die erediens:

4.1 Die kerkraad evalueer die meriete van elke aansoek.

4.2 Die Woord moet bedien word.

4.3 Die ware betekenis van die nagmaal word verduidelik sodat bygeloof uitgeskakel kan word hetsy deur die formulier of andersins.

4.4 Minstens een ampsdraer, verkieslik die wyksouderling, woon die nagmaalbediening by. Waar moontlik word gereël dat ander medegelowiges dit ook bywoon sodat die gemeenskapskarakter van die nagmaal bewaar kan bly.

(Handelinge 1994, bl. 514-515, 4.2)

4. RIGLYNE VIR SAMEWERKING MET ANDER SENDING-ORGANISASIES

(Agenda 1998, bl. 178-179, 3.5.2; Handelinge 1998, bl. 421)

5. RIGLYNE VIR DIE BEVOEGDHEID VAN LERAARS VAN DIE NG KERK WAT SAAM MET ANDER ORGANISASIES OF KERKE WERK

(Agenda 1998, bl. 179, 3.5.3; Handelinge 1998, bl. 421

FUNKSIONELE BESLUITE

6. BEDIENING VAN DOOPLIDMATE IN SKOOLKOSHUISE

(Handelinge 1990, bl. 605, 2.1.9.4)

7. BEDIENING VAN SAKRAMENTE DEUR PROPONENTE

(Handelinge 1998, bl. 463, 1.7)

8. BEROEPBAARHEID VAN LERAARS BINNE DIE FAMILIE VAN NG KERK

(Handelinge 1994, bl. 452, 2.8.6)

9. BYBEL

9.1 Skrifgebruik en Skrifgesag

Die Algemene Sinode keur die volgende verklaring goed en verwys dit na gemeentes en ringe vir bespreking:

1. Die Nederduitse Gereformeerde Kerk bely, as kerk wat in die Gereformeerde tradisie staan, dat die Bybel die Woord van God is en dat dit daarom:

** gesag* het oor ons hele lewe, omdat dit aan ons betuig dat ons nie aan onsself behoort nie, maar aan die Here, sodat ons geroep word om in vertroue op Hom en in gehoorsaamheid aan Hom te leef;

** betroubaar* is, omdat ons vas glo dat God werklik is soos Hy Homself in die Skrif aan ons bekend maak: die Vader, Seun en Gees wat uit genade ons God is;

** duidelik* is, omdat die kerk hierin die helderheid van die evangelie van God se liefde en genade hoor;

** voldoende* is, omdat die Heilige Gees ons deur die Bybel alles leer wat ons hoef te weet om in God te glo en om sy wil te gehoorsaam (vgl NGB Artikel 7).

Daarom bely ons steeds gelowig dat dié waarheid bo alles is.

2. Soos nog altyd vir die Gereformeerde tradisie, beteken hierdie belydenis vir ons nié:

* dat die Bybel vereis dat ons ons denkvermoë, wat 'n gawe van

God is, moet opoffer nie;

* dat die Bybel gesien kan word as ’n eksakte handboek vir historiese of wetenskaplike kennis nie;

* dat die hele Bybel so maklik is om te verstaan dat enige mens selfstandig en onmiddellik alles daarin kan begryp nie;

* dat die Bybel vir ons die volle kennis oor alle aspekte van die werklikheid gee, sodat geen verdere menslike nadenke of navorsing nodig is nie.

3. Ons bely verder dat God deur die Heilige Gees die kerk deur die eeue in die waarheid van hierdie Woord lei. Dit beteken vir ons dat ons die Skrif as die lewende Woord van God hoor in gemeenskap met die Heilige Gees en met mekaar. Daarom was die kerke in die Gereformeerde tradisie nog altyd oortuig van die belangrikheid van ’n verantwoordelike interpretasie van die Skrif waardeur die kerk as geloofsgemeenskap onder leiding van die Heilige Gees soek na die waarheid, geregtigheid en barmhartigheid wat God deur sy Woord in ons tot stand bring. Hierdie oortuiging dat die kerk die Skrif moet interpreteer, blyk onder meer uit:

* die klem wat van die begin af gelê is op ’n grondige kennis van die oorspronklike tale (Hebreeus, Grieks en Aramees) waarin die Bybel geskryf is, asook die soeke na die beste metodes vir verantwoordelike Skrifuitleg;

* die beklemtoning dat die hele Skrif gelees moet word in die lig van die konteks waarin dit ontstaan het, sodat die tyd- en kultuurbetrokkenheid daarvan verreken kan word in die uitleg;

* die soeke na reëls vir die uitleg van die Skrif (voorbeelde van sulke uitlegreëls uit ons tradisie is: dat die Skrif as totaliteit gelees moet word, dat Skrif met Skrif vergelyk moet word en dat die moeiliker dele in die lig van die makliker dele vertolk moet word en dat die Skrif uit sy hart, die evangelie van Jesus Christus, verstaan moet word);

* die onderskeid wat in die uitleg van die Skrif gemaak is tussen verskillende dele van die Skrif wat ’n verskillende soort gesag het (byvoorbeeld die onderskeid tussen die historiese en normatiewe dele van die Skrif, asook die onderskeid tussen die kultiese en morele wetgewing);

* die dankbare, maar kritiese luister na die manier waarop die Skrif in die geskiedenis van die kerk uitgelê is en in ons eie tyd deur medegelowiges in ons eie kerk en ander kerke uitgelê word;

* die vestiging van kerklike praktyke vir die interpretasie van die Skrif, soos veral die prediking, maar ook kategese, Bybelstudie, teologiese studie en andere;

* en veral ook in die daarstel van belydenisskrifte waarin die kerk streef om die hart van die Skrifboodskap duidelik te vertolk en gehoorsaam te aanvaar.

4. Hoewel die kerk in elke tyd anders mag oordeel oor die beste reëls en metodes vir verantwoordelike Skrifuitleg, bly dit vir ons ’n

basiese oortuiging dat die belydenis van die Skrif as Woord van God nooit teenoor verantwoordelike Skrifuitleg staan nie. Die belydenis roep ons juis op om onsself, in gemeenskap met mekaar en met al die gawes wat God vir sy kerk gegee het, toe te lê op die soeke na die waarheid.

5. In die lig van hierdie belydenis glo ons dat God ook in die uitdagende tye waarin ons leef, sy kerk deur sy Woord en Gees in die waarheid sal lei. As Gereformeerdes verbind ons ons daartoe om, ook wat die komplekse leerstellinge en etiese kwessies van ons tyd betref, in hierdie oortuiging saam te soek na waarheid, geregtigheid en barmhartigheid. Ons glo dat hierdie soeke 'n ekumeniese strewe is, in verbondenheid met die kerk van alle eeue en die kerk dwarsoor die wêreld. Waar ons van mekaar verskil, glo ons dat ons in gesprek met mekaar moet bly, in die gebed dat God ons liefde al meer sal laat toeneem in begrip en fyn aanvoeling, sodat ons die dinge sal kan onderskei waarop dit werklik aankom (Filippense 1:9-10).

9.2 Bybelsondag

Die Algemene Sinode besluit die laaste Sondag in Augustus word as Bybelsondag in die Jaarboek van die NG Kerk aangeteken. (Handelinge AS 2002, bl. 570:7.4.1.2).

9.3 Nuwe Bybelvertalings

Die Algemene Sinode wys lidmate en gemeentes daarop dat die 1933(1953)- en 1983-vertalings die Bybels in Afrikaans is wat amptelik deur die kerk vir gebruik in die erediens aanvaar is. Die Bybelvertalerspaneel van die Nuwe Afrikaanse Bybel (1983-vertaling) is vooraf deur die betrokke kerke goedgekeur en hierdie Bybel is op 2 November 1983 as amptelike Bybel deur die NG Kerk aanvaar. Alternatiewe vertalings kan daarom baie waardevol en nuttig wees, maar behoort nie die amptelik goedgekeurde Bybel op die kansel te vervang nie. Dit sluit egter nie uit dat selfs in die erediens by geleentheid op verantwoordelike wyse na ander vertalings verwys kan word nie.

10. DOOP

10.1 Doop van kinders in pleegsorg

(Handelinge 1994, bl. 474, 10.2.2.1)

10.2 Doop van Kinderhuiskinders

(Handelinge AS 2002, bl. 567: 3.3.2).

10.3 Doop van kinders uit buiteland

1. As lidmate wat net tydelik in die buiteland woon, hul kind in 'n ander gemeente as hul tuisgemeente in Suid-Afrika wil laat doop, moet hulle die skriftelike toestemming van hul tuisgemeente verkry.

2. As lidmate wat permanent in die buiteland woon en daar by ’n gemeente inskakel, hul kind hier wil laat doop, is die prosedure soos volg:

2.1 Hulle moet toestemming van hul gemeente in die buiteland kry;

2.2 Daar word met hulle ’n doopgesprek gevoer.

3. As lidmate wat permanent in die buiteland woon nie daar by ’n gemeente kan inskakel nie, maar hier wil laat doop, word die volgende prosedure gevolg:

3.1 Die kerkraad van die gemeente waar hulle wil laat doop, vra hulle attestaat aan van die gemeente waar hulle lidmate was totdat hulle geëmigreer het;

3.2 Daar word met hulle ’n doopgesprek gevoer;

3.3 Hulle word tydens die gesprek gevra na die redes waarom hulle nie by ’n gemeente kan inskakel nie, en hulle word aangespoor om wel by ’n gemeente in die buiteland in te skakel. (Handelinge AS 2002, bl. 560: 5.1.2).

10.4 Oordoop en herdoop

(Handelinge 1998, bl. 417, 10.5 en bl. 469-470, 1.3.6)

11. GELOFTEDAG AS VERSOENINGSDAG

(Handelinge 1994, bl. 560, 694; Handelinge 1994, bl. 437)

12. KAPELANE

Besluite 2002

(Handelinge AS 2002, bl. 568: 6.3.4 en 569: 6.3.8.2).

Besluite 2007

Vgl. Agenda Deel I bl. 99, A.2.1 Verslag van die Moderamen, pt. 4.4 asook Agenda Deel II bl. 13.

13. LEGITIMASIE MET BEPERKTE OPDRAG

(Handelinge AS 2002, bl. 556: 1.3.3).

14. NAGMAAL

14.1 Oop of geslote

(Handelinge 1994, bl. 434, 27.6)

14.2 Gereelde viering van nagmaal

1. Die Algemene Sinode bevestig ’n vorige besluit dat die volledige Christelike erediens beide Woordbediening en Nagmaalviering insluit.

2. Die Algemene Sinode moedig gemeentes weer eens aan om nader te beweeg aan die rigting van ’n weeklikse viering van die nagmaal. Die Algemene Sinode doen dit met die oortuiging dat dit die beste Bybelse praktyk is, dat die sakramente maniere is waarop God na ons kom en dat dit ook die Woordbediening kan versterk.

3. Die Algemene Sinode is daarvan oortuig dat die meer gereelde viering van die nagmaal 'n onbereikte ideaal sal bly indien die gemeente nie die geloofversterkende nut daarvan beleef nie. Gemeentes en liturge word aangemoedig om die volgende paar jaar besondere erns te maak met die inkleding van die nagmaal.

4. Die Algemene Sinode aanvaar dat wat betref die hoe van die viering van die nagmaal die gereformeerde tradisie nooit voorskriftelik was nie. Daar is in die gereformeerde tradisie byvoorbeeld verskillende praktyke rondom die kommunie van die gemeente gangbaar. Die Algemene Sinode handhaaf die beginsel van vryheid, en versoek gemeentes om hulle in hul besluite hieroor te laat lei deur die beginsels van die Skrif en die wens dat die gemeente opgebou en gestig sal word deur die viering van die nagmaal. (Handelinge AS 2002, bl. 537: 2.2.4.2).

14.3 Nagmaal in kleingroepe

Aangesien daar by 'n toenemende aantal lidmate 'n behoefte is aan 'n nagmaalsbelewing in kleiner, meer intieme groepe, en daar geen Bybelse beswaar daarteen is nie, besluit die Sinode dat nagmaal voortaan ook in kleingroepe in die gemeente bedien mag word onder dieselfde voorwaardes as wat in die gemeentes as geheel geld. (Handelinge AS 2002, bl. 537).

14.4 Toelating van kinders tot Nagmaal

1. Die Algemene Sinode besluit dat
   * gedoopte kinders wat in Jesus Christus glo,
   * aan die vereistes van 1 Kor. 11 voldoen, en
   * die begeerte het om nagmaal te gebruik tot die nagmaal toegelaat mag word.

2. **Praktyk van toelating van kinders by die Nagmaal**

Die Algemene Sinode besluit dat ter wille van die goeie orde en eenheid van die kerk die toelating van kinders tot die nagmaal op die volgende wyse geskied:

2.1 Kerkrade besluit wanneer die gemeente daarvoor gereed is. Die Algemene Sinode besluit om kerkrade te versoek om die gemeentes te begelei en toe te rus, en so tot gereedheid te voer vir toelating van kinders tot die gebruik van nagmaal as 'n gesinsmaal. Hierdie leiding moet op 'n pastorale wyse met groot liefde en toewyding gedoen word.

2.2 **Ouers se verantwoordelikheid**

Ouers het die verantwoordelikheid om hulle kinders voortdurend te begelei en te onderrig in die volle rykdom van die betekenis van die nagmaal, net soos kerkrade die plig het om volwassenes te begelei.

2.3 Dit is die verantwoordelikheid van elke kerkraad om spesifieke reëlings te tref oor die wyse waarop die toelating plaasvind.

2.4 Die Algemene Sinode beklemtoon dat ouers hulle kinders moet begelei met die oog op die kinders se deelname aan die nagmaal en

om die besondere geleentheid te benut om saam met hulle kinders die nagmaal te gebruik.

2.5 Die Algemene Sinode versoek kerkrade om deurlopend aandag te gee aan die toerusting en begeleiding van ouers sodat hulle hulle kinders kan begelei in die deelname aan die nagmaal.

2.6 Die Algemene Sinode besluit:

2.6.1 By die toelating van kinders tot die nagmaal verval belydenisaflegging as toelatingsvoorwaarde vir die nagmaal.

2.6.2 Die praktyk van kategese en belydenisaflegging word gehandhaaf in ooreenstemming met die vorige besluite van die Algemene Sinode.

(Handelinge 1998, bl. 432, 4)

14.5 Kinders aan die Nagmaalstafel

1. Die Algemene Sinode handhaaf sy besluit van 1998 dat gedoopte kinders wat in Jesus Christus glo, aan die vereistes van 1 Kor. 11 voldoen, en die begeerte het om nagmaal te gebruik, tot die nagmaal toegelaat mag word.

2. Die Algemene Sinode keur die volgende aanbevelings van die Moderamen (Agenda 2002 bl. 344) as beginsel-standpunt goed:

2.1 Kerkrade het ’n deurlopende verantwoordelikheid om doop- en belydende lidmate toe te rus en te begelei vir die Christelike leer en lewe.

2.2 Kerkrade het daarom ook ’n verantwoordelikheid om die besluit van die Algemene Sinode 1998 oor die toelating van kinders tot die nagmaal uit te voer. In hierdie proses moet daar deurlopende begeleiding van ouers en kinders plaasvind, omdat die ouers so ’n belangrike rol by die kind se sinvolle gebruik van die sakrament speel. Kerkrade kan hiervoor die prediking, kategese, die pastorale werk van predikant, ouderling en diaken en ander vorme van begeleiding, inligting en voorligting gebruik.

2.3 Met betrekking tot die toelating van dooplidmate tot die nagmaal tref elke kerkraad toepaslike reëlings in die lig van plaaslike omstandighede. Wykskerkraadslede en/of kategete kan ook in die opsig saam met die ouers betrek word. (Handelinge AS 2002, bl. 552: 15/16).

15. OMRUILING VAN STANDPLASE

15.1 Besluite 1994

(Handelinge 1994, bl. 516, 14)

15.2 Besluite 2002

(Handelinge AS 2002, bl. 444: 7.3.1).

16. OUTEURSREG EN SANGBUNDELS

(Handelinge AS 2002, bl. 536: 2.1.1.3 en bl. 573: 8.3).

17. PREDIKANTE

17.1 Jaarlikse aanmelding

Die Algemene Sinode besluit dat alle dienende predikante jaarliks via hulle gemeenteskriba die skriba (bevoegdheidsregister) van die ATR moet inlig oor hulle huidige gemeente en posisie. (Handelinge AS 2002, bl. 562: 3.1).

17.2 Predikante A-Z

Die Algemene Sinode 2007 het (met die uitsondering van hoofstuk 6) die A-Z Beleid aangaande Predikante goedgekeur. In hierdie dokument word volledig gehandel met Voortgesette Bedieningsontwikkeling (VBO).

17.3 Besluite 2007

17.3.1 Die verlening van predikantsbevoegdheid is 'n funksie van die Algemene Sinode. Die sinode besluit dat homoseksuele gelegitimeerdes wat 'n selibate lewenstyl beoefen tot die predikantsamp toegelaat word.

17.3.2 BEDIENINGSBEVOEGDHEID (vgl. Agenda Deel I bl. 326, A.3.4.1 Verslag van die Algemene Taakspan Regte pt. 1.2.3 asook Agenda Deel II bl. 23)

Die Algemene Sinode besluit op versoek van die ATR om 'n klein taakspan van kundiges aan te wys en om daarvoor te begroot, met die doel om 'n omvattende ondersoek te doen na:

1. Alle sake rakende die toetrede tot die bediening en die behoud van bedieningsbevoegdheid;

2. Die problematiek rondom die predikant "as werknemer van die kerkraad" aan die een kant en sy/haar ampsbevoegdheid kragtens sy legitimasie en bevestiging aan die ander kant;

3 Of daar seker bedieningstake (bv. Sakramentsbediening) slegs aan die bevestigde leraar toevertrou kan word en of sodanige take ook deur nie-bevestigde leraars uitgevoer mag word;

4. die moontlikheid van verskillende kategorieë van predikante, beide wat opleiding, legitimasie en verantwoordelikhede betref;

5. Verdere sake deur die Algemene Sinode geïdentifiseer.

6. Hierdie ondersoek moet spoedeisend afgehandel word met verslag en afhandelingsbevoegdheid aan die Moderamen.

17.3.3 DOWE: TOELATING VAN TOT DIE AMP (vgl. Aanvullende Verslae bl. 19 - 21, A.3.4.1 Algemene Taakspan Regte pt. 7)

Die Algemene Sinode neem kennis dat AKTO aandag aan die saak gegee en na die kuratorium van Stellenbosch verwys het. Die ATR wys die skrywers daarop dat die moontlikheid van legitimasie met beperkings bestaan en dat die ATR elke aansoek op meriete oorweeg.

17.3.4 HUWELIKSBEVESTIGERS (vgl. Agenda Deel I bl. 287, A.3.2 Verslag van die Algemene Diensgroep vir Gemeente-Ontwikkeling pt. 6.2 (vgl. ook ADGO Bylaag 6 bl. 313) asook Agenda Deel II bl. 23)

1 Die Sinode besluit dat die huweliksdiens nie 'n gewone samekoms van die gemeente (erediens) onder leiding van die

ampte is nie. Die persone by 'n huweliksluiting kom nie as gemeente van God met die oog op 'n openbare erediens saam nie.

2 Die Sinode besluit dat die leraar as individuele lerende ouderling pastoraal optree by die huweliksbevestiging en dat die toesig van die ander ampte nie noodsaaklik is nie.

3 Die Sinode beklemtoon dat die Bybelse eise met betrekking tot die huwelik suiwer moet weerklink met die huweliksvoorbereiding, -bevestiging en begeleiding binne die dampkring van die kerk as gemeenskap van die gelowiges. Gesien teen hierdie agtergrond kan die huwelik van belydende lidmate van 'n gemeente nie maar bloot deur enige persoon wat staatsregtelik daartoe bevoeg is, bevestig word nie. Dit bly die taak van die bevoegde bedienaar van die Woord.

4 Die Sinode besluit dat verdere ondersoek gedoen word oor 'n kerklike huweliksinseëning (geestelike ooreenkoms) as genoegsame verbintenis vir gelowiges om saam te woon en of die staat se wetlike ooreenkoms noodsaaklik is (Gesien teen die agtergrond van byvoorbeeld bejaardes wat verplig word om saam te woon omdat mediese en pensioenvoordele in 'n volgende staatsregtelike huwelik verbeur word).

17.3.5 SABBATSJAAR VIR PREDIKANTE

Die Algemene Sinode dra dit aan AKPB /ATR op om die konsep van 'n Sabbatsjaar vir predikante as sinvolle aanwending van langverlof te ondersoek en indien werkbaar na goeddunke te implementeer.

18. KERKHERENIGING

Volledige besluite in Die Kerkorde (Algemene Sinode 2007), bl. 136-140.

19. HOMOSEKSUALITEIT

Volledige besluite in Kerkordeboek 2007, bl. 136-140.

20. DIE NG KERK EN DIE GRONDWET

(Vgl. Agenda Algemene Sinode 2007 Deel I bladsy 99, A.2.1 Verslag van die Moderamen pt.3.4.2 (vgl. ook Moderamen Bylae 1 bladsy 111) asook Agenda Deel II bl. 13)